

werkstuk inzake het

BASISINKOMEN

*Noodzakelijk
en HAALBAAR!*

Opgemaakt door:

J.P.M. van den Broek

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
I. Inleiding	4
II. Algemene bijkomstigheden	5
1. Wat is eigenlijk een basisinkomen?	5
2. Mensbeeld, wereldbeeld, overtuigingen	5
3. Experimenten en verwachtingen	6
4. Robotisering	7
5. Gezondheid	8
6. Criminaliteit	8
7. Arbeid	9
8. Chronisch zieken/gehandicapten	10
9. Jongeren	10
III. Regelgeving	11
1. Regelgeving arbeidsmarkt	11
2. Fiscaal	13
3. Uitkeringen, toeslagen en pensioen	13
IV. Bronnen voor financiering	17
1. Economisch, betaalbaarheid	17
2. Belastingdienst	20
V. Praktische zaken	21
1. Verhouding werk-vrije tijd	21
3. Opties inzake hoogte, invulling en belastingen	23
4. Wereld, EU, vluchtelingen	24
VI. Nog meer aanpassingen	26
1. Woningmarkt	26
2. Duurzaamheid	26
3. Tijdsfad: ineens of geleidelijk?	27
4. Wel/geen bezwaren	27
5. Draagvlak, maatschappelijke discussie, win - win	27
VII. Bijkomende zaken van belang	29
1. Politiek	29
2. Nutsvoorzieningen	30
3. Godsdienst	32
4. Pensioen	32
5. Paspoortbeleid	32
VIII. Implementatie	34
IX. Conclusie	36
Nawoord	37

Voorwoord

Alle mensen hebben recht op geluk in deze wereld, waarom, omdat dat de reden is waarom we hier als mensen aanwezig zijn. Een land zou zich dus moeten meten naar het geluksgevoel van haar bevolking. De media doen hun best om hier af en toe iets over te roepen, maar ik heb hierbij de indruk dat bij deze metingen niet alles wordt meegenomen, wat dientengevolge een te positief beeld geeft. De praktijk toont ons immers helaas vaak wat anders! Bovendien krijg ik de indruk dat de media allemaal hetzelfde roepen?!

Maar goed; het belangrijkste van het leven is dat wij hier op deze aarde zijn, dit houdt in dat álles recht van bestaan heeft, zo ook de mens. Dit betekent dat we respectvol naar elkaar, met elkaar omgaan, immers we zijn, ondanks verschillen in huidskleur, godsdienst, enz. gelijk aan elkaar. Dat we elkaar niet onderdrukken en dat wij in vrijheid en gelijkheid het leven kunnen leven. Dat de mens zijn leven kan inrichten zoals hij dat wilt.

Om niet alles direct te ontwrichten dienen er bepaalde afspraken te gelden, maar wel vanuit respect naar iedereen en alles wat op deze wereld leeft en is. Bedenk ook dat alles wat, buiten de natuur om, hier op aarde gebeurt door toedoen van de mens tot stand komt. Echt, alles is verzonnen, bedacht en zijn hersenspinsels van mensen, vaak met de 'beste' bedoelingen. Soms hebben we 'minder goede' bedoelingen, dikwijls vanuit hogere posities, om zodoende meer 'macht' over het 'volk' te krijgen. En misschien is dat soms ook wel goed. Bv. om discussies uit te sluiten en met een eindresultaat dat iedereen een goed bestaan heeft.

Sommige durven te stellen dat het volk 'dom' is en 'niets' kan en het moet dan ook dom worden gehouden, heel bewust maar dat is 'misdadig' naar het bestaan. Dit is m.i. niet de bedoeling en als we hier van af willen is het zaak dit te onderkennen en niet meer te accepteren dat dit nog langer plaatsvindt. Ieder weldenkend mens kan vaststellen dat de mens wereldwijd over een zekere intelligentie beschikt en heel goed in staat is dingen te beredeneren. Soms ontbreekt kennis, maar daar kunnen we elkaar bij helpen.

Overeind blijft dat elk mens recht heeft op een 'redelijk', misschien wel een 'goed' bestaan. Maar wat is goed? We zijn met zovelen, dit begrip is voor elk van ons verschillend. De een leeft liever eenvoudig en de ander kan niet zonder rijkdom. Beide zijn mogelijk, met dien verstande dat niets ten koste gaat van een ander.

Helaas gaat het vaak mis, maar men kan als maatschappij afspreken dat iedereen een fatsoenlijk bestaan moet kunnen leiden, wat uiteindelijk leidt tot dat geluksgevoel.

Soms moeten we wat geduld hebben voor het een en ander wordt bereikt, we kunnen niet allemaal binnen een maand miljonair zijn, gelukkig is dit ook niet ieders wens. Hier gelden dus bepaalde voorwaarden, zoals: o.a. goede behuizing, goede mogelijkheden om te voorzien in voedsel en een goed (voldoende) inkomen. Wij hebben tenslotte ons betaalsysteem uitgevonden, en dit spelletje geldt voor iedereen.

Hoe regel je dan zoiets 'ingewikkelds', als een 'basisinkomen', voor mij is dat niet zo moeilijk. Immers, alles is bedacht, je bedenkt gewoon dat dit ook moet worden geregeld.

Door het bezig zijn met dit interessante onderwerp ontdek ik dat ik niet ontkom aan 'uitstapjes' naar andere raakvlakken in onze maatschappij, die ogenschijnlijk niets met elkaar hebben te maken, maar wel degelijk een grote rol spelen in de ontwikkeling van datgene wat we nu willen bereiken. Een 'basisinkomen' voor iedereen. Hans van den Broek¹

¹ Geb.dat.: 28 december 1944 te Bergen op Zoom; Scholing/Werkgebied: metaalbewerking/elektrotechniek/ luchthavenbrandweer (alle functies); Cdt brandweer Vlb Woensdrecht; onderzoeker/auteur bij NIFV, Arnhem; adviseur/ontwikkelaar bedrijfsnoodplannen inzake (brand)veiligheid voor bedrijven/instellingen als ZZP.

I. Inleiding

Om te beginnen sta ik volledig achter een 'basisinkomen', zeker wanneer je de huidige ontwikkelingen volgt. Het is sowieso verschrikkelijk als jij of je medemens in (financiële) problemen komt. Het kan zijn dat hij² daar zelf verantwoordelijk voor is, maar dat betekent niet automatisch dat we die mens dan moeten laten creperen. Tenslotte zijn we allemaal één grote 'familie', ieder met zijn talenten en eigenaardigheden. Als de financiën een rol spelen of liever een gebrek hier aan, dan zijn de problemen dikwijls niet te overzien.

Vaak ontstaan deze problemen door eigen beleid, dikwijls door gebrek aan kennis. Maar vaker ontstaan deze ontwikkelingen door toedoen van derden en daar kun je als betrokkene niets aan doen. Je bent dan letterlijk aan de goden overgeleverd. Als je je schuld niet meer kan betalen, is vaak het begin van veel ellende.

Door allerlei regels krijg je te maken met hoge boetes en wordt er nog meer schuld opgebouwd. Deze mens wordt gestraft voor iets waar hij niets aan kan doen. Hij raakt vervolgens diep in de ellende, vaak is er sprake van ziekteontwikkeling of is het al. Komt nog verder in de schulden bv. omdat zijn (overmatig dure) medicijnen niet meer zijn te betalen en wordt ook nog eens uit zijn huis gezet. Zelfs onze eigen belastingdienst laat zich hierin niet onbetuigd. Deze mens kan niet meer deelnemen in en aan de maatschappij, verpaupert volledig en zakt vervolgens uit het systeem.

Dan komt er een soort hulpverlening op gang waar disciplines van uiteenlopende aard denken aan te moeten meewerken (allemaal betaald door de overheid??!!). Wat je dan ook nog hoort is dat deze hulpverleners niet met elkaar samenwerken, de chaos is compleet!!!

Dit zijn ontwikkelingen waar wij in de 21^e eeuw mee te maken hebben. Het is een niet te accepteren ontwikkeling waardoor een mens, en wat ik al aangaf, dikwijls door toedoen van derden, in grote (financiële, fysieke en geestelijke) problemen komt.

Een en ander is het gevolg van een maatschappelijke ontwikkeling, welke op een of andere manier niet is te stuiten. Politieke afspraken en regelgeving, met veel profijt voor enkelen liggen hieraan ten grondslag. We staan erbij en kijken er naar, de zg. 'economische zaken' zijn dermate van 'belang' geworden dat zij onze waardevolle menselijke aspecten, zoals bv. mededogen en empathie volledig in de weg staan.

Een erg vervelende bijkomstigheid is dat aan deze ontstane situaties, anderen weer (grof) geld verdienen, maar eigenlijk niets oplossen, zeker niet op korte termijn, er moet immers aan verdiend worden. We gaan letterlijk over lijken om dit 'idiotie' spel te spelen.

Deze en andere bijkomende negatieve ontwikkelingen mogen niet gebeuren en zijn wel degelijk te voorkomen, maar...je moet dat dan wel willen.

Om hier iets aan te doen zul je aan de slag moeten en niet lijdzaam toezien hoe een medemens in de 'shit' zit, terwijl jezelf een heerlijk en onbezorgd leven mag en kan leiden.

Een van de oplossingen zou kunnen zijn dat er een 'basisinkomen' wordt ingevoerd, zodat elke mens zelf zijn verantwoording kan nemen en een leven kan leiden dat een zekere voldoening, een vredig gevoel, zeg geluk, voor hem schenkt en ruimte geeft om ook nog eens af en toe leuke dingen te ondernemen.

Het invoeren van een basisinkomen heeft heel veel voeten in aarde. Vele aspecten spelen een rol, in dit werkstuk wordt hier aandacht aan besteed, met dien verstande dat daar waar ik geen kennis van heb dit graag aan de specialisten overlaat. Hierna vind u raakvlakken in zaken die wat mij betreft aandacht verdienen. Veel leesplezier.

² uit gemak is daar waar van toepassing overal de 'hij-vorm' gebruikt.

II. Algemene bijkomstigheden

1. Wat is eigenlijk een basisinkomen?

Basisinkomen, waarom eigenlijk? Laten we eerst kijken naar de opzet en waarom voor een basisinkomen moet worden gekozen. De basis ligt bij het feit dat elk mens het recht heeft op een menswaardig, (financieel) zorgeloos en gelukkig bestaan. Altijd, en zonder uitzonderingen. Hierbij spelen onze kinderen een zeer belangrijke rol.

Kinderen moeten zorgeloos, zonder enige vorm van spanning en druk kunnen zijn. Zij moeten in staat worden gesteld dingen te ontdekken, te ervaren en doen, die bijdragen tot hun ontwikkeling om straks in de maatschappij ook weer op een gezonde en fijne manier hun bijdrage te kunnen leveren, enzovoorts. Zo ontstaat de noodzakelijke vreugde die het bestaan ons oplevert.

De vereniging “Basisinkomen” hanteert de volgende definitie:

‘Een basisinkomen is een periodiek uitgekeerd en vrij besteedbaar bedrag voor iedere burger, dat voldoende is om volwaardig van te leven, zonder dat daar een verplichting tegenover staat en ongeacht het inkomen, vermogen of de samenstelling van het huishouden’.

Deze omschrijving omvat precies van wat de bedoeling is van een basisinkomen en onderschrijf ik volledig.

Zie voor een uitgebreide omschrijving: <https://basisinkomen.nl/informatie/de-vier-criteria-voor-een-onvoorwaardelijk-basisinkomen/>

2. Mensbeeld, wereldbeeld, overtuigingen

a. Mensbeeld naar de wereld?

(On)bewuste overtuigingen spelen bij zowel voor- als tegenstanders een belangrijke rol. Dit onvermijdelijke gegeven heeft te maken met wat elk van ons meekrijgt in zijn opvoeding, leefomgeving en sociale omstandigheden (zg. kringen). Het is dus zaak deze aspecten geen rol te laten spelen in zaken die elk mens aangaan, dus ook niet in de ontwikkeling en vaststelling van een basisinkomen.

Een basisinkomen zou voor elke mens op deze wereld beschikbaar moeten zijn. De mensen dienen vrij te zijn om hun leven in te delen zoals zij dat willen. De algemeen afgesproken en noodzakelijke leefregels blijven te allen tijde van kracht, dat spel dienen we allemaal te spelen, ongeacht (geloofs)overtuiging of inzichten aan het leven. Geloofsovertuigingen kunnen soms zelfs belemmerend zijn. Ze zijn zo sterk dat het bijzonder moeilijk is om hier iets anders tegenover te stellen. Daarom kunnen en mogen dit soort krachtige overtuigingen geen rol spelen in en rond deze basisinkomen-problematiek.

Deze inzichten/overtuigingen dienen wel te worden gerespecteerd, ze mogen er gewoon zijn. Vermijd echter oplegging aan anderen. Zieltjeswinnen mag, maar zonder dwang of geweld. Bovendien kun je en mag je een basisinkomen natuurlijk ook weigeren.

Ikzelf zie de wereld als een aanbod van miljoenen leermomenten die voor elk mens een uitdaging is en een zekere betekenis heeft.

Dit aanbod is er om bewust te kunnen worden over wie je werkelijk bent en van jouw taak op deze wereld en gelukkig te zijn. Het is een prachtige plaats om te vertoeven en te genieten van al het moois wat er is. Omdat we allemaal verschillend zijn zullen we niet allemaal deze leermomenten oppikken en daar iets mee doen. Dat is niet erg, dat is onze vrijheid in het bestaan.

b. (On)bewuste overtuigingen en het bijbehorende mensbeeld, is het mogelijk deze te beïnvloeden met een campagne?

Dit is geheel afhankelijk van de overtuiging die een rol speelt in ons bestaan. Als je bv. onze eigen overtuigingen bekijkt ten aanzien van het geloof, kun je vaststellen dat dit niet te doen is. Hier gaan eeuwen overheen. Je kunt m.i. iets pas echt veranderen als je als mens het inzicht krijgt dat een en ander anders zou kunnen en/of dat iets dan gewoon anders moet.

Je kunt campagne voeren en soms zie je wel eens iets veranderen totdat het gemeengoed wordt, dan 'apen' de mensen elkaar na, omdat helaas veel mensen hierover niet nadenken en/of kritisch zijn. Dus de verandering vindt alleen maar plaats omdat de maatschappij anders een sanctie oplegt. Maar dat is dan geen verandering vanuit de mens zelf, zij wordt opgelegd door de maatschappij.

De echte en blijvende verandering kan pas plaatsvinden als de mens zelf inziet dat er iets moet veranderen. Men komt tot inzicht en voelt dat het anders moet en of het nu leuk is of niet, de verandering vindt dan gewoon plaats. Als je dit binnen jezelf ervaart is het gevolg vaak dat je ook niet meer terug kunt naar de oude situatie.

c. Overtuigingen overwinnen?

Moeten deze wel worden overwonnen? M.i. niet, maar sommige overtuigingen kunnen onbewust een belemmering voor de persoon in kwestie zijn, in dat geval kan therapie helpen. Andere overtuigingen kunnen berusten op een misverstand, die kunnen worden opgehelderd. Zoals daar bv. zijn:

- 1) je moet werken om voor jezelf te zorgen, dat is jouw eigen verantwoording.
- 2) als je een uitkering krijgt moet daar wat tegenover staan.
- 3) Je moet iets voor de maatschappij betekenen.
- 4) jullie moeten vluchtelingen opnemen.
- 5) ik heb altijd pech....enz.

Er zijn net zoveel overtuigingen als er mensen rond lopen op deze aarde. Waarbij elke mens weer zijn eigen overtuigingen heeft. Daarnaast heeft immers elke mens die hier leeft evenveel recht (overtuiging?) dan de ander. Hij is niets verplicht, hij is volledig vrij om te doen en laten wat hij wilt, zoals hij dat voelt. Het feit dat hij er is, is voldoende.

3. Experimenten en verwachtingen

Her en der in de wereld worden experimenten uitgevoerd. Zijn hier conclusies uit te trekken?

Natuurlijk zijn hier conclusies uit te trekken. Het zou van een zekere arrogantie getuigen dit niet te doen. Zoals hierboven reeds aangegeven, als een verandering wordt opgelegd is de uitwerking navenant en treedt er vaak verzet op, men doet mee om ellende te voorkomen, maar niet van harte, vaker zie je dat mensen apathisch worden en gewoon doen wat er van ze wordt gevraagd, zonder zich af te vragen hoe ze daar zelf over denken. En dan heb je ook altijd een groep die gewoon meewerkt omdat ze er volledig achter staan.

M.i. dragen experimenten wel bij tot het ontstaan van inzichten, maar dikwijls betreffen het dermate kleine ontwikkelingen dat anderen het niet serieus nemen. Men stuit dan gemakkelijk op tegenwerking, vaak vanuit leidinggevend en sommige politieke vertegenwoordigers, zodat ondersteuning uitblijft.

Het belang dat, voor deze toch wel grote groep (leidinggevend) speelt, is vaak gebaseerd op onwil, gebrek aan kennis en inzicht en op het feit dat zij er op achteruit gaan of minder belangrijk worden. Helaas blijken maar weinig mensen bereid om voor belangrijke zaken,

zoals in dit geval: het vaststellen van een basisinkomen, ook maar iets te willen inleveren. Men heeft moeite zich aan te passen, is bang voor gezichtsverlies, enz.. Kortom, ten aanzien van deze algemene belangen kan het zijn dat er een enorme tegenwerking zal zijn en wat zelfs kan leiden tot een blokkering van de uitvoering.

De media zou hier een belangrijke rol in kunnen spelen, maar tot op heden lijkt het er op dat zij deze ontwikkelingen niet of nauwelijks ondersteunen of melden, je leest of ziet weinig over dit onderwerp. Lange tijd leek er sprake van 'bewuste' tegenwerking, dat beeld lijkt nu enigszins te verschuiven.

Het plan tot een 'basisinkomen' zal dermate goed in elkaar moeten zitten, dat men er tenminste over wil nadenken en uiteindelijk zal en wil accepteren en dat er niet onderuit valt te komen.

Ik heb overigens ooit ingezien dat wanneer je een goed plan hebt, er altijd nog 50% van het totaal tegen zal zijn en dit om redenen van uiteenlopende aard.

Maar een experiment zoals in dit geval, waarbij een zeer grote groep gelijkgezinden ondersteuning op grote schaal geven, kan misschien wel werken omdat de start en uiteindelijke bijdrage zeker tot een goed resultaat zou kunnen leiden. Het experiment "Ons Geld" is hier een mooi voorbeeld van.

4. Robotisering

a. Sommige voorspellingen geven aan dat de robot onze banen zal overnemen en dat meer mensen hun baan verliezen. Dat zou het basisinkomen noodzakelijk maken.

Als er banen komen te vervallen door de robotisering, is inderdaad een basisinkomen onvermijdelijk. Let wel, die robots vragen ook weer om onderhoud, maar misschien kunnen die dingen zichzelf onderhouden, dat zou interessant zijn.

Het zou zo maar kunnen dat robots in een fabriek werken die ook weer robots maken, enz. dit zou wel een gevaarlijke ontwikkeling kunnen zijn. De robots zouden uiteindelijk het beheer van de wereld kunnen overnemen. Hier moet goed over worden nagedacht.

Kortom, robotisering levert zeker voordelen op (bv. voor onzinnige arbeid, maar ook hulp in de huishouding), het beheer dient onder toezicht van mensen te blijven, dit scheidt misschien ook weer banen.

b. Bij alle technische revoluties is dit ook voorspeld en nog niet één keer bewaarheid geworden. Nieuwe banen zullen er altijd weer zijn.

M.i. zullen er inderdaad altijd banen blijven. Alhoewel hetgeen ik onder a. schetste niet mag worden onderschat, we praten nu over serieuze automatisering, die verstrekkende gevolgen kan hebben.

Het is in elk geval een sterke ontwikkeling die de motivatie van een basisinkomen ondersteunt.

En, nogmaals waarom zou iedereen aan het arbeidsproces moeten deelnemen, dit is echt een misverstand. Het gaat er immers om dat elk mens zijn kwaliteiten ten volle benut en hiervan de vruchten plukt.

c. Hoe staat het dan met het arbeidsaanbod?

Het is op dit moment al onduidelijk, er is een enorm aanbod, maar als je solliciteert wordt om redenen van uiteenlopende aard niet aangenomen. Het is mij niet bekend wat hieraan ten grondslag ligt. M.i. zal dit in de toekomst niet zo veel veranderen. Uitzonderingen daargelaten, elk mens vindt het fijn een bijdrage aan de maatschappij te kunnen leveren en zodoende over meer financiële middelen te kunnen beschikken. Dit zal zich ook blijven voordoen als er een basisinkomen is ingevoerd.

Ik ben van mening dat vrijwilligerswerk als arbeid moet worden beschouwd en moet worden meegenomen in de zg. landelijke overzichten van het CBS. Vrijwilligerswerk dient vrijwilligerswerk te blijven en mag nooit worden opgedragen (men is dan niet gemotiveerd) zoals dat momenteel in sommige gemeenten gebeurt. Men mag nooit opleggen, wel aandringen en motiveren. Ook hier biedt een basisinkomen uitkomst.

5. Gezondheid

Ik weet inmiddels en dat geldt voor alle zaken waarmee de mens onnodig wordt belast, dat de gezondheid en het welzijn uiteindelijk zal worden aangetast. Wanneer die onnodige belasting wegvalt of beduidend minder wordt, krijgt de mens een gelukkiger gevoel en dat werkt door in de fysieke en mentale gezondheid. Als je bv. kijkt naar wat er administratief allemaal op je bord komt in onze maatschappij, is dat behoorlijk veel.

Het loopt de spuigaten uit met al die zg. 'administratieve (financiële) verplichtingen' die alleen maar storend en verstorend werken. Als je hier moeite mee hebt, lijkt het mij elke keer opnieuw een 'verschrikking', men lijdt echt onder deze ontstane administratiecultuur. En deze ontwikkelingen gaan ten koste van onze gezondheid, mensen raken in onbalans en worden ziek. Hieruit vloeien als vanzelfsprekend narigheid en hogere zorgkosten. En dit terwijl het leven vreugdevol zou moeten zijn voor iedereen!

Ik weet dat er in andere landen met een 'basisinkomen' wordt geëxperimenteerd, en het lijkt mij vanzelfsprekend dat er positieve resultaten zullen zijn.

6. Criminaliteit

a. In experimenten blijkt ook dat de criminaliteitscijfers dalen.

Dat is evident, met een vast en goed inkomen ben je 'selfsupporting' en hoef je anderen niet lastig te vallen, te bedelen, te stelen, enz. om in je behoeften te voorzien.

Uitzonderingen daar gelaten, genereert het geluksgevoel uiteindelijk minder optreden en arrestaties door de politie. Minder criminaliteit, minder arrestaties, minder veroordelingen. Rechters en advocaten kunnen zich met andere zaken bezighouden, misschien zijn er uiteindelijk wel minder nodig. Totdat de mens zich bewust is van zijn aanwezigheid hier op aarde, houd ook dat op.

b. Geldt dit ook voor Nederland? Hoe werkt deze dynamiek precies?

M.i. is dit vast en zeker één op één te vertalen naar Nederland. Edoch, de instroom van een grote verscheidenheid aan mensen uit andere culturen zullen hierin zeker aandacht blijven vragen. De hier noodzakelijke balans zal nog even op zich laten wachten, omdat met dit immigratieverhaal andere inzichten en overtuigingen onze cultuur worden binnengehaald.

7. Arbeid

a. Welke invloed heeft een basisinkomen op de arbeidsmarkt?

M.i. heeft het idee dat men wordt uitgebuit tot gevolg dat velen liever zelfstandig willen zijn en werken. En daar ook de verantwoording voor willen nemen. Aan de andere kant willen werkgevers minder (financiële) lasten inzake het hebben van werknemers. Ik weet niet waarom maar het lijkt er op dat men werknemers niet meer zo lang in dienst wil hebben?! (dit heeft waarschijnlijk met financiën te maken) Terwijl het langer gebruik maken van elkaars kwaliteiten zeker voordelen met zich meebrengt voor zowel de werkgever als de werknemer, zoals ik in onderstaande tabel laat zien.

	voordelen	nadelen
werknemer	<ul style="list-style-type: none">- vaste baan- een zekere garantie voor inkomen- als het goed is geregeld, balans tussen arbeidstijd en vrije tijd- dikwijls fijnere arbeidsomstandigheden	<ul style="list-style-type: none">- als je goed bent is het niet vanzelfsprekend dat je opslag krijgt- doorstromen kan ook niet altijd- als de job toch niet bevalt moet je op zoek naar iets anders
werkgever	<ul style="list-style-type: none">- betrokken werknemers, mits goed beleid- langer gebruik van opgedane kennis voor het bedrijf- vaak fijnere arbeidsomstandigheden- minder jobhoppers³	<ul style="list-style-type: none">- niet gemakkelijk om iemand weg te sturen als hij niet voldoet- leveren van een financiële bijdrage i.g.v. ziekte of uitval- wellicht iets minder winst

Opmerking. Het is trouwens m.i. een misverstand om aan te nemen dat de politiek kan voorzien in banen, hier speelt echt alleen de arbeidsmarkt een rol.

b. Veel werklozen komen niet aan het werk. Meer vacatures als de economie bloeit. Toch nog heel veel mensen geen werk met een uitkering.

Dat is logisch, vraag en aanbod van mensen is iets van alle tijden en hoort er gewoon bij. Als er 'normale' salarissen ZOUDEN worden betaald, zullen de vacatures ook weer snel worden ingevuld. We leven wat salarissen betreft in een groot misverstand. Men wil nog steeds voor een dubbeltje op de eerste rang zitten, dit geldt overigens voor zowel werkgevers als werknemers.

'Normale' salarissen zijn dermate voldoende dat je er van kunt leven en iets extra's kan doen. Dikwijls worden zg. mindere banen slechter betaald, soms zodanig laag dat je er niet van kunt leven, dit dient absoluut te veranderen. M.i. dienen alle beroepen waarin een zeker persoonlijk gevaar schuilt, een hoog salaris te ontvangen, hierbij stel ik politie, ambulancepersoneel, brandweerpersoneel en vuilnismannen gelijk artsen en medisch specialisten op een lijn en dienen min of meer hetzelfde salaris te krijgen! (ik zie hierbij waarschijnlijk nog iets over het hoofd).

Mensen met uitkering. We hebben nu eenmaal te maken met gezonde en minder gezonde mensen. Dit betekent dat je van beide groepen, qua arbeid en inzet, niet hetzelfde mag en kan verwachten/eisen. Daarnaast zijn er ook mensen die op een of andere manier niet 'aan de bak komen'. We moeten ons ook afvragen waarom mensen persé moeten deelnemen aan het arbeidsproces, ook dit is onderdeel van dezelfde misverstanden en overtuigingen.

³ jobhoppen: levert bijna altijd lieden op die, als zij nog maar net in een nieuwe functie zijn gestart, alweer op zoek zijn naar een volgende plek waar meer verdient kan worden! Nemen vaak geen of nauwelijks de verantwoording voor de job! Het onderhebbende personeel is dan de klos en dat zorgt voor een slechte werksfeer.

c. Veel zinvol werk is onbetaald, zorg en vrijwilligerswerk. Er zijn ook werkenden die hun werk als bullshit-job ervaren.

“In het tweede kwartaal van 2018 hadden ruim 8,7 miljoen mensen betaald werk. Dat zijn meer dan twee op de drie Nederlanders van 15 tot 75 jaar. Ten opzichte van het eerste kwartaal van 2018 is het aantal werkenden met 51 duizend toegenomen. De werkzame beroepsbevolking bestaat uit alle 15- tot 75-jarigen die in Nederland wonen en betaalde arbeid verrichten. Zij kunnen zowel in Nederland als in het buitenland werkzaam zijn”, bron: CBS Nederland 2018.

Bovenstaande was op dat moment van kracht. Echter, ik heb begrepen dat alle mensen die vrijwilligerswerk verrichten hierin niet zijn meegenomen, dit terwijl er toch echt door deze mensen arbeid wordt verricht. Derhalve geeft zo'n CBS-overzicht een scheef beeld. Met als gevolg dat onze regeringsvertegenwoordigers hieruit verkeerde conclusies trekken en deze materie rooskleuriger voorstellen dan dat ze in werkelijkheid is.

Waarom wordt deze arbeid niet mee genomen in die overzicht? Omdat er geen vergoeding tegenover staat? Werk in de zorg en ander vrijwilligerswerk is ook werk ook al staat hier geen vergoeding tegenover! Deze vorm van arbeid dient juist goed te worden vergoed en ook te worden opgenomen in het jaaroverzicht inzake verrichte arbeid van CBS.

Deze noodzakelijke vergoeding is misschien op te lossen met een basisinkomen!

Verder kan ik me voorstellen dat er werkelijk mensen bezig zijn met 'onzinnig' werk. De werkgevers dienen zich af te vragen of dit wel zo noodzakelijk is als men denkt. Bullshit-jobs zijn echt verschrikkelijk, werken negativiteit in de hand en dragen bij tot een slechte werksfeer, enz.. Als het misschien toch een functie heeft, zet er in elk geval een goede vergoeding tegenover.

8. Chronisch zieken/gehandicapten

Deze groep is waarschijnlijk niet in staat iets bij te verdienen. Maar dat mag nooit een uitgangspunt zijn. Het is niet de bedoeling dat je moet bijverdienen.

Het basisinkomen dient zo hoog te zijn dat je er van kunt leven, dat wil zeggen dat je alle vaste lasten kunt bekostigen en daarnaast ook kan genieten van de geneugten van het leven. Zo zullen ook deze mensen in staat worden gesteld hun leven in te richten zoals zij dat willen. Misschien is het noodzakelijk om de hiervoor in het leven geroepen ondersteuning te blijven handhaven.

9. Jongeren

Onder jongeren heerst veel onvrede, ik heb de indruk dat zij het niet meer begrijpen. Het is ook eigenlijk niet meer te begrijpen! Er ontstaat een apathie tegen en naar de maatschappij. Dit leidt triest genoeg o.a. tot een schrikbarend hoog zelfmoordcijfer. Men wil deze jonge mensen met een speciale therapie op andere ideeën brengen maar werkt dat wel? Ik vraag me dat af? Als je ook als therapeut niet beseft hoe het is om zonder duidelijkheid en voldoende middelen, in deze maatschappij te leven, hoe kun je dan een ander helpen?

Als mensen een zeker geluksgevoel leren in hun jeugd en op een fijne en leuke manier zich kunnen voorbereiden op het leven, dan zou deze negatieve ontwikkeling er misschien helemaal niet zijn. We leven nu eenmaal in een maatschappij waar 'geld' een grote rol speelt, zorg er dan ook voor dat iedereen hiervan kan mee profiteren. Of men nu over minder kwaliteiten beschikt of niet mag geen rol spelen, daarvoor hoeft je niet te worden gestraft. Tenslotte hebben we allemaal onze bijzondere kwaliteiten, of die nu wel of niet direct zichtbaar zijn. Een basisinkomen zal in deze positief bijdragen en de huidige

ontwikkeling misschien wel een halt toeroepen. Voordeel minder therapeuten benodigd voor deze verschrikkelijke ontwikkeling.

Opmerking. Het is zo simpel en dit geldt voor elke mens; stop onderdrukking en erken dat de jongeren er ook mogen zijn, neem hen serieus.

Zorg voor goede opleidingen; ik heb te vaak gehoord dat de leerkracht maar wat deed en geen betrokkenheid toonde. De politiek moet hier haar verantwoording nemen, zorg voor eerlijke lesstof die werkelijk helpt straks deel te kunnen nemen in onze maatschappij. Zorg voor voldoende middelen en dat er goed les wordt gegeven. Voorkom door een goede selectie dat er zwakkere krachten in het onderwijs deelnemen.

Een leerkracht zou er toch vreugde en voldoening aan moeten beleven om een leerling iets te leren. Tegelijkertijd realiseer ik me hoe moeilijk het tegenwoordig moet zijn voor een leerkracht die naar beste vermogen probeert er iets van te maken. De jeugd van nu is misschien niet gemakkelijk, maar wij, de huidige opvoeders/volwassenen en overheid hebben daar aan bijgedragen en/of nagelaten te checken of alles wel naar behoren is gegaan. Misschien te lang misstanden en misdragingen getolereerd.

Als we dit durven te erkennen en herkennen, kunnen we samen deze ontwikkelingen een halt toeroepen en een nieuwe start maken. De loop der dingen kunnen we niet terugdraaien, maar we kunnen er wel anders (lees: beter) mee omgaan en zorgen dat er wel echte zorg en echte aandacht zal zijn. Opleiding is noodzakelijk, hierbij speelt het LO een hoofdrol. Het kan niet zo zijn leerlingen op dit eerste niveau bepalen wat de lesstof is. Zij dienen te worden opgeleid volgens een goed uitgekend plan, waarin niets wordt overgeslagen. Maar nu begeef ik me op een terrein wat misschien niet meer onder het idee van het basisinkomen valt.

Opmerking. Men dient te vermijden dat men mensen die het eigenlijk nauwelijks redden in een te hoog gekozen opleiding, te wijzen op andere mogelijkheden. We kunnen immers niet allemaal directeur zijn en dat blijkt ook wel in de praktijk, gelet op de dikwijls zwaar beneden peil verrichtte prestaties!

III. Regelgeving

1. Regelgeving arbeidsmarkt

a. Veel wetten en regels.

Niet alleen heeft de overheid een woud aan regelgeving opgesteld, ook door creatie van eigen 'koninkrijkes' is er een warboel ontstaan. Er zijn eigen CAO-tjes gecreëerd, waarbij landelijk afgesproken zaken teniet worden gedaan. De invoering van ATV-dagen, het opbouwen van verlof, het maken van overuren wel of niet in opdracht/verzoek, roosterproblematieken die leiden tot optimaal vrij zijn en minder beschikbaar voor het werk, enz..

Veelal zaken die hebben geleid tot 'misstanden' die er niet om liegen. Wat men ziet is dat er meer vrije tijd is gecreëerd en deze vrijgemaakte tijd gebruikt men dan niet om te genieten van onze andere kwaliteiten en sociale aspecten! Dikwijls wordt elders een baan op dezelfde wijze ingevuld, enz. En dit is nog maar een fractie van alles wat er speelt. Hier moet iets aan worden gedaan, hoe pijnlijk het ook is. We hebben met zijn allen toegestaan dat de zg. 'verworven rechten' een hoofdrol zijn gaan spelen. Soms een ontwikkeling ten goede, maar vaker niet zo goed en afkeurenswaardig.

Deze ontwikkelingen zorgen ervoor dat banen die door anderen kunnen worden ingevuld niet vrijkomen. Het is mij niet bekend of de werkgevers deze ontwikkelingen ondersteunen, maar het lijkt mij dat er toch ergens iets bekend moet zijn. Er is niets op tegen dat iemand extra verdiensten heeft, dat is de verantwoording van de persoon in kwestie en de betrokken werkgever. Maar je moet niet 'goochelen en misleiden' met banen voor eigen gewin.

En, hoe zit het dan met de arbeidstijden? Je mag conform het ArbeidsTijdenBesluit niet meer dan 13 uur per dag werken. Het kan niet anders dan, dat het hebben van meerdere banen hiermee in conflict komt en is. Het arbeidstijdenbesluit is overigens alleen van kracht, mits het is vastgelegd in een collectieve regeling. In elk geval is wel de ArbeidsTijdenWet van kracht.

Het wordt misschien wat anders als ook het salaris wordt aangepast naar de aanwezigheidstijd. Dat was o.a. ook de oorspronkelijke bedoeling van de ATV. De resterende arbeidstijd kan dan door een andere persoon worden ingevuld.

ZZP'ers. Voor de ZZP'ers dient ook goede regeling te worden vastgesteld, op dit moment vallen zij nog vaak tussen wal en schip. Er blijkt ook veel armoede te bestaan onder deze hardwerkende mensen. Dus ook hier biedt een basisinkomen zeker perspectieven. Zij hoeven zich dan niet direct zorgen te maken als hun zaak niet zo snel op gang komt.

b. Ontslagrecht en doorbetaling bij ziekte dienen te worden versoepeld worden.

Misschien is dat zo. Als je naar de huidige situatie kijkt, is men op zoek naar werkrachten, maar als je er op solliciteert wordt je niet aangenomen, ik vraag me af hoe dat komt. De regelgeving en eisen om 'überhaupt' aan het werk te kunnen gaan, slaan soms de spijker volledig mis.

Voorbeeld: Hoe kun je van nieuwelingen verwachten dat er sprake kan/moet zijn van werkervaring, of waarom laat een bedrijf een examen afleggen over de veiligheid die binnen het bedrijf geldt terwijl men slechts een uurtje krijgt om zich hierop voor te bereiden, dit kan gemakkelijk tijdens het werk. Wat is dit voor gekheid, zeker als men let op de vragen die worden gesteld, als je dan ook nog zwak in je Nederlands bent, kom je gewoon niet aan de bak.

Geef mensen de gelegenheid zich tijdens het werk te bekwamen, door goede en adequate begeleiding, kan dat tamelijk eenvoudig worden geregeld.

T.a.v. ontslagrecht en doorbetaling, dit moet m.i. worden versoepeld! Immers, als iemand niet voldoet aan de gestelde voorwaarden moet dat bespreekbaar zijn, voldoet men na een aantal waarschuwingen en serieuze gesprekken nog steeds niet, moet iemand kunnen worden ontslaan. Met het basisinkomen voorkom je dat er moet worden doorbetaald.

c. Minimumloon.

Als je een basisinkomen afspreekt zal het minimumloon hierop moeten worden afgesteld, misschien kan men iets lager gaan zitten, dan het huidige minimumloon. Dat is ook voor de werkgever interessant, minder kosten!

d. Wat kan er met deze regels gebeuren als iedereen een basisinkomen geniet.

M.i. kunnen deze regels komen te vervallen zoals o.a.:

- Doorbetalen bij ziekte of ontslag
- Minimumloon kan wellicht lager

2. Fiscaal

a. Het huidige belastingsysteem.

Ik heb hier niet zo'n zicht op, maar het lijkt mij te ingewikkeld. Op het basisinkomen mag in elk geval géén belasting worden geheven en dient excl. de zorgverzekering te worden vastgesteld. Dat dient op een andere manier te worden geregeld.

Dat betekent letterlijk dat mensen met alleen een basisinkomen geen belastingformulier hoeven in te vullen. Dat scheelt veel administratief werk voor de betrokken mensen en voor de belastingdienst zelf.

M.i. kan het gehele belastingstelsel veel eenvoudiger en kunnen fraudepraktijken worden voorkomen. Als de gelegenheid tot fraude wordt geboden wordt er gebruik van gemaakt. Dus, zorg voor een regeling die dit uitsluit.

b. Belasten van arbeid, winst en vermogen.

Het is uit den boze dat arbeid 'überhaupt' wordt belast. We moeten blij zijn dat er mensen zijn die arbeid willen verrichten, zij dienen te worden beloond en niet bestraft!

Degenen die aan de verrichtte arbeid verdienen, dienen te worden belast, zo simpel is het. Maar ook dat dient 'gezond' te worden geregeld. Ik heb te weinig verstand hiervan, maar als men elke werkgever, ook de multinationals, op dezelfde wijze belast zal dit naar alle waarschijnlijkheid worden geaccepteerd. Ook hier dient redelijkheid een rol te spelen.

c. Geen belasting voor milieuvervuiling, grondstoffen, vliegen?

Het is evident dat milieuvervuiling wordt voorkomen, dit kan m.i. te allen tijde. Bv. Wanneer je een vervuilend systeem hebt, zet je er gewoon een bedrijf naast die deze vervuiling verwerkt tot een neutrale niet vervuilende stof. Dit is heel goed uitvoerbaar en biedt ook weer werkgelegenheid.

Grondstoffen zijn stoffen die we uit de aarde halen of anderszins. Feitelijk zijn deze stoffen van ons allemaal, wij leven op deze aarde en gebruiken zaken die deze mooie en uitzonderlijke planeet ons biedt.

Waarom zou dit, met uitzondering van de arbeid die moeten worden verricht, moeten worden betaald? Dat is gewoon onzin en onnodig. In elk geval hoeven de kosten hiervan niet zo hoog te zijn als nu het geval is.

Als we willen belasten geldt dat ook voor milieuvervuiling, grondstoffen, vliegen, geen uitzonderingen.

3. Uitkeringen, toeslagen en pensioen

Een basisinkomen is een uitstekend vervangend systeem voor de vele, dikwijls misbruikte, uitkeringen en toeslagen. Misbruik waarin zelfs de uitkerende instantie UWV aan meewerkt!??

Wat kan er allemaal worden afgeschaft bij invoering van het basisinkomen?

Dit zal per onderdeel moeten worden bekeken en geregeld. Als het basisinkomen dusdanig van hoogte is dat men er echt van kan leven en dat is toch de bedoeling, kunnen de meeste uitkeringen komen te vervallen.

In Nederland kennen we een aantal regelingen waarbij mensen financiële ondersteuning krijgen. De sociale zekerheid omvat een stelsel van verzekeringen dat er voor zorgt dat mensen die tijdelijk of permanent geen loon ontvangen toch een minimuminkomen krijgen.

Nederland kent twee soorten sociale regelingen: volksverzekeringen en werknemersverzekeringen.

a. Volksverzekeringen

- i. Algemene Ouderdomswet (AOW) – *basispensioen voor mensen van AOW-gerechtigde leeftijd. Deze wet regelt het basispensioen van de overheid. Mensen met de AOW-leeftijd krijgen AOW als ze hiervoor verzekerd zijn geweest. De SVB betaalt dit basispensioen, mits men verzekerd was. Dit basispensioen is een inkomensverzekering, waarmee een (gezins)inkomen wordt verzekerd voor wanneer dat wegvalt wegens ouderdom, arbeidsongeschiktheid of overlijden. De volgende soorten pensioen kunnen onder andere worden onderscheiden: (Levenslang) ouderdomspensioen, Nabestaandenpensioen en wat sub regelingen. Als men niet was verzekerd, heb je ook niets, hier voorziet het basisinkomen ook. M.i. kan deze AOW regeling komen te vervallen. En misschien wel een op een worden omgezet naar het BASISINKOMEN.*
- ii. Wet langdurige zorg (Wlz) - *De Wet langdurige zorg wet is er voor mensen die de hele dag intensieve zorg of toezicht dichtbij nodig hebben. Kan misschien komen te vervallen.*
- iii. Algemene nabestaandenwet (Anw) – *geeft recht op een uitkering voor de naaste verwanten van een overledene. Kan komen te vervallen.*
- iv. Algemene Kinderbijslagwet (AKW) – *uitkering voor de onderhoudskosten van een kind. Als het basisinkomen hierin kan voorzien komt ook deze regeling te vervallen.*

Volksverzekeringen gelden voor alle inwoners van Nederland. De volksverzekeringen worden gefinancierd door inkomensafhankelijke premies en belastingen. De Sociale Verzekeringsbank (SVB) voert de volksverzekeringen uit.

b. Werknemersverzekeringen

- i. Ziektewet (ZW) – *keert uit als een werknemer ziek wordt. Kan komen te vervallen.*
- ii. Werkloosheidswet (WW) – *keert uit als een werknemer werkloos wordt. Deze uitkering en alles wat daaronder is afgesproken kan komen te vervallen!*
- iii. Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) – *keert uit als een werknemer langdurig ziek of arbeidsongeschiktheid wordt. Kan komen te vervallen.*
- iv. Wet Arbeid en Zorg (WAZO) – *keert uit bij zwangerschap of adoptie. Kan komen te vervallen.*

Werknemersverzekeringen gelden voor alle werknemers in loondienst die in Nederland werken en deelname is verplicht. De werkgever en werknemer betalen hiervoor premie. Het deel van de werknemer wordt door de werkgever ingehouden op het loon. Het UWV voert de werknemersverzekeringen uit.

Wanneer een werknemer de AOW-gerechtigde leeftijd heeft bereikt, eindigen de verplichte werknemersverzekeringen. Bij een eventuele voortzetting van het dienstverband hoeven er geen sociale verzekeringspremies meer te worden betaald. De werkgever kan een premiekorting krijgen als het bedrijf een gedeeltelijk arbeidsgeschikte in loondienst neemt.

c. Sociale voorzieningen. Naast de sociale verzekeringen zijn er in Nederland ook sociale voorzieningen. Hiervoor worden geen premies betaald. Ze worden geregeld vanuit de volgende wetten:

- i. Participatiewet – *De Participatiewet vervangt de Wet werk en bijstand (Wwb), de Wet sociale werkvoorziening (WSW) en een groot deel van de Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten (Wajong).*
Deze uitkering en alles wat daaronder is afgesproken dient te vervallen!
- ii. Wajong – *Wet Arbeidsongeschiktheidsverzekering voor Jonggehandicapten.*
Deze uitkeringen en alles wat daaronder is afgesproken kan komen te vervallen.
- iii. IOAW – *Wet Inkomensvoorziening Oudere en gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Werknemers.* Kan komen te vervallen.
- iv. IOAZ – *Wet Inkomensvoorziening Oudere en gedeeltelijk Arbeidsongeschikte gewezen Zelfstandigen.* Kan komen te vervallen.
- v. Geldlening. *Recht op een voorschot uitkering bij UWV of gemeente. Als je financieel in de problemen dreigt te komen kun je gebruik maken van deze regeling. In dat geval is het altijd mogelijk om bij UWV een voorschot op uw uitkering aan te vragen. UWV zal per individueel geval bepalen of u in aanmerking komt voor een voorschot. Het bedrag dat u als voorschot kunt krijgen van UWV is altijd lager dan de WW-uitkering die UWV verwacht te gaan uitbetalen over de eerste periode. UWV doet dit om te voorkomen dat u later een bedrag moet terugbetalen en daardoor financieel in moeilijkheden geraakt. Deze regeling is goed maar kan m.i. komen te vervallen! Wellicht een goed vervangend systeem om in voorkomend geval de ontstane situatie (noodgevallen) het hoofd te kunnen bieden.*

Het grote nadeel van deze voorzieningen is, dat je er niet van kan leven. Je kunt niet eens de vaste lasten betalen. Waarom zo'n absurde regeling? Om het toch een beetje te redden zijn er diverse sub-regelingen (bijslagen en toeslagen) van uiteenlopende aard, om gek van te worden.

Met idiote gevolgen en verschrikkelijke ontwikkelingen die per gemeente ook nog eens verschillend kunnen zijn en erger soms zelfs anders worden geïnterpreteerd. Als je dan ook nog door onkundige en ongeschikte ambtenaren onheus wordt bejegend (dit gebeurt echt!) kan het een drama worden voor iedereen die hiermee te maken krijgt. Het is mij bekend dat iemand erg ziek is geworden, door ondeskundige en onheuse bejegening, dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Men wordt soms behandeld alsof je een 'misdadiger' bent, het lijkt er dan op alsof die ambtenaren het zelf moeten betalen. Zij dienen zich te beseffen dat zij er dankzij de inwoners van hun gemeente/provincie/land hun werk mogen verrichten en zich derhalve dienstbaar op moeten stellen!

Een ding is zeker, met deze uitkering kun je niet leven, je overleeft slechts. En dat meestal door toedoen van anderen is mensonwaardig! Hier geldt maar één remedie: overboord ermee!

- d. TW – Toeslagenwet. Toeslagen vormen een aanvulling op het inkomen. We kennen de volgende toeslagen: huurtoeslag, zorgtoeslag, kinderopvangtoeslag of kindgebonden budget. *Alle vormen van toeslagen kunnen wellicht worden opgeheven.*
 - i. Huurtoeslag. Niet iedereen die huurt kan huurtoeslag krijgen. Op dit moment heeft men in overleg met de belastingdienst al vooraf bepaald hoeveel iemand n.a.v. zijn inkomsten dient te verhuren. Er is al geen keuze meer men heeft bepaald dat je zoveel dient te betalen, ik noem dat pure diefstal. Kortom, om in aanmerking te komen, mag men niet te veel verdienen. De huur mag niet te hoog, maar ook niet al te laag zijn.
Ook een twijfelachtige regeling die veel ellende kan betekenen voor hen die ervan afhankelijk zijn. Soms teveel betaald, dan moet men terugbetalen, ook als

men weer in een situatie verkeerd waar weer wel een toeslag is toegestaan, de ellende is niet te overzien, vaak ook door ambtenarij die veel te lang duurt, men loopt te dikwijls achter de feiten aan.

Deze regeling levert teveel gedoe op en dient m.i. komen te vervallen.

- ii. Zorgtoeslag. *Zorgtoeslag is een bijdrage in de kosten voor uw zorgverzekering.* Om mensen met een laag of middeninkomen te helpen met de kosten van de zorgverzekering is door de overheid de zorgtoeslag ingevoerd. Hier geldt hetzelfde als bij de huurtoeslag. Ook deze regeling kan komen te vervallen.
- iii. Kinderopvangtoeslag. Men wilt dat de kinderen goed opgevangen worden terwijl men werkt. Dat is niet goedkoop. Daarom is er de kinderopvangtoeslag: een tegemoetkoming in de kosten van geregistreerde opvang. Bij een basisinkomen is het niet noodzakelijk dat beide ouders perse moeten gaan werken, hierin voorziet het basisinkomen. *Dit betekent dat deze kostenbijdrage kan komen te vervallen.* Zeker als kinderen ook een vorm van inkomen gaan krijgen!
- iv. Kindgebonden budget. *Het Kindgebonden budget is een bijdrage in de kosten voor kinderen tot 18 jaar. Die krijgt men naast de kinderbijslag. Als je al een toeslag hebt krijg men vanzelf een kindgebonden budget, mits men er recht op heeft.* Ook deze kostenbijdrage kan komen te vervallen.

Bron: *Ministerie van Sociale zaken en Werkgelegenheid*

a. Pensioen. *Dit is eigenlijk het aanvullend pensioen, ook wel kortweg pensioen genoemd. Het Nederlandse aanvullend pensioen wordt door werknemers tijdens hun werkzame leven opgebouwd. De premie wordt betaald door werknemer en werkgever samen. De opbouw hiervan, een secundaire arbeidsvoorwaarde (uitgesteld loon), gebeurt meestal tot de fiscaal toegestane grens. Het wordt gefinancierd door een kapitaaldekkingstelsel of - veel minder vaak - een omslagstelsel, of een combinatie van beide.*

Het pensioen is bedoeld als aanvulling op de AOW-uitkering, maar gaat niet noodzakelijk tegelijk in. Alle mensen die deelnemen aan het arbeidsproces nemen hieraan deel. Men is nu wel bezig deze gehele regeling te herzien, helaas is men niet tot overeenstemming gekomen. Ik ben van mening dat het huidige stelsel teveel misbruik in de hand werkt, er zijn ook veel te veel pensioenfondsen. Dit brengt abnormaal hoge kosten met zich mee. Breng aub alles onder één noemer, de directeuren ten spijt, zij hebben lang genoeg geprofiteerd van extreem hoge inkomsten, dit terwijl de indexering uitblijft. Er is immers krankzinnig veel geld ter beschikking!

Omdat elke arbeider zijn eigen bijdrage levert, dient het financiële profijt bij hun te liggen en niet bij ambtenaren en/of aandeelhouders, dan wel raden van commissarissen/bestuur en wat dies meer zij.

Echter, deze regeling dient wel van kracht te blijven, zij het in een andere vorm.

Het is mij niet bekend of er nog meer uitkeringen en/of toeslagen bestaan. Waarschijnlijk kunnen deze allemaal komen te vervallen.

IV. Bronnen voor financiering

1. Economisch, betaalbaarheid

a. Financieel bestel.

De 'financiële wereld' zal hierin moeten meegaan. Zij maakt nu min of meer de dienst uit, waarbij de Wereldbank 'leading' is. Dit moet een halt worden toegeroepen. De banken zijn investeringsmaatschappijen geworden en jagen iedereen en alles in grote onoverbrugbare schulden. Zij zijn het die de macht in handen hebben en zij bepalen wereldwijd wat er gebeurt. Misschien is het een utopie, hier verandering in aan te brengen, maar je weet het nooit!

Met zijn allen kunnen we besluiten hier niet meer in mee te gaan, een bank moet weer worden wat het ooit was, nl. een instantie die kan voorzien in een tijdelijke een financiële ondersteuning.

Derhalve is het m.i. de hoogste tijd dat het huidige financiële systeem verandert of liever in zijn geheel over boord gaat. Het is niet goed dat alles draait om meer, meer, meer. Het is idioot en ook niet vol te houden. Dat alles maar steeds duurder wordt en voor velen onder ons niet meer te betalen.

Ik weet wel dat er zg. grote belangen op het spel staan, want onze grootgeldbezitters en -verdieners zullen zo'n verandering niet toestaan. Let wel: Als je je hele leven over meer dan genoeg financiële middelen kunt beschikken heb je werkelijk geen idee wat het is om met minder te moeten doen!

Deze noodzakelijke verandering kan alleen als we met zijn allen opstaan en stellen: "tot hier en niet verder", het is genoeg, dit moet anders.

Hoe? Misschien is het eenvoudiger dan we tot nu toe denken. Met aanpassingen her en der zijn deze ongewenste ontwikkelingen, die leiden tot de huidige situatie, wellicht te voorkomen.

Luister vooral kritisch naar onze economische specialisten. Zij zijn geneigd om een basisinkomen af te keuren, omdat het te duur en niet haalbaar zou zijn. Ik heb er helemaal geen verstand van, maar ik kan me wel voorstellen dat deze meestal toch goedwillende specialisten bijna niet anders kunnen denken. Hier ligt waarschijnlijk hun opleiding en het huidige financiële systeem aan ten grondslag. Derhalve ben ik er van overtuigd dat juist deze mensen, als ze durven om anders te gaan redeneren en zodoende tot een ander inzicht te komen, een heel grote bijdrage kunnen leveren in deze noodzakelijke ontwikkeling naar een beter c.q. ander financieel systeem en een basisinkomen.

Alles wordt omgezet in cijfers. Waarom eigenlijk? Er wordt gewerkt met geld dat niet bestaat, uiteindelijk is alles schuld en bestaat het alleen maar uit cijfertjes, waarmee wordt gegoocheld! Schaf de inflatie af.

Inflatie is een economisch proces waarbij geld minder waard wordt door het stijgen van de gemiddelde prijzen (het algemeen prijspeil). De oorzaak van inflatie is veelal de stijging van het nationaal inkomen of het stijgen van de geproduceerde goederen. De waarde van een munteenheid daalt dan ten opzichte van andere munteenheden en de koopkracht van mensen wordt meestal minder. Maar dit verschijnsel treedt alleen op als de lonen procentueel minder stijgen dan de prijzen. Door de prijsstijgingen kan er met dezelfde euro minder gekocht worden dan voorheen. Er wordt in dat verband dan gesproken over geldontwaarding. Het begrip wordt niet altijd slechts als geldontwaarding opgevat, inflatie komt ook in bepaalde uitdrukkingen of verschijnselen voor: "dat begrip wordt zo vaak gebruikt, het is aan inflatie onderhevig." Bron: Ensie

Waarom maken we dingen duurder? Dat is m.i. nergens voor nodig. De enige die steeds opnieuw hieronder lijden zijn zij die afhankelijk zijn van dat financiële beleid.

Als je een gezond financieel systeem hebt kun je alles in balans houden. M.i. is ons systeem niet meer gezond en wordt met allerlei kunstgrepen een zg. balans bewaard, maar niets is minder waar.

Als je zoveel schuld hebt opgebouwd en er niets tegenover staat, is balans ten ene male onmogelijk. Ik heb de financiële problematiek nooit begrepen. In mijn beleving is het systeem voor 'de gewone man' niet transparant en/of niet te begrijpen.

En hoe is het mogelijk dat banken er m.b.v. onze overheid (belastinggeld) binnen twee jaar er weer bovenop zijn en weer winst maken??? Dat is toch op zijn minst een vraag en antwoord waard! Economische rechtvaardigheid dient het uitgangspunt te zijn!

b. Uitgaven overheid.

1) Nationale uitgaven. Hier is absoluut aandacht noodzakelijk. Dit geldt voor nationale, semi-nationale instellingen, voor provinciaal, semi-provinciale instellingen en bestuur en op gemeentelijk niveau. Te vaak zijn er weer miljoenen uitgegeven voor een project dat achteraf gezien volledig is mislukt. (vb. de vele ICT-projecten). Niemand vraagt zich af waar al dat geld dan is gebleven en de verantwoordelijken komen er gewoon mee weg. Deze mensen moeten ter verantwoording worden geroepen en in voorkomend geval zal een straf en/of sanctie (een gevangenisstraf of in verhouding liggende geldboete dienen mogelijk te zijn) moeten worden opgelegd. Meestal wordt de betrokken ambtenaar weggepromoveerd of zelfs als burgemeester aangesteld. Dit verschijnsel zie je overigens bij meer overheidsinstellingen zoals bv. defensie. Deze (re)acties dienen een halt te worden toegeroepen. In elk geval kost dit ons werkelijk miljarden, dit mag niet worden geaccepteerd. Dus hoogste tijd hier paal en perk aan te stellen!

2) Uitgaven inzake uitkeringen. Controle is van groot belang. Te vaak blijkt er misbruik in deze sector. Het gaat om miljarden, uitkeringen hier in Nederland, maar ook in het buitenland. De controle hierop lijkt moeizaam te zijn. Het lijkt of men te goeder trouw werkt, maar dit is niet vol te houden. (zie ook paspoortbeleid hfd. VII pt.5).

3) Europa. Hier valt nog heel veel te verdienen. Als we dan zo voor een samenwerkend Europa zijn, dienen we dit ook in praktijk te brengen. Zoals o.a.:

- Per direct stoppen met die ridicule maandelijkse verhuizing, (Brussel/Straatsburg).
- Aankoop defensiematerieel binnen Europa houden. Hier wordt immers uitstekend materieel gemaakt. Nu wordt dit meestal door Amerika aangeleverd (dit brengt afhankelijkheid met zich mee en werkt chantage in de hand), spullen die absurd duur zijn (honderden miljarden) en waar we vervolgens decennia aan vast zitten; denk hierbij aan onderhoud, wapensystemen, enz. We zijn verworden tot een vazal van Amerika. (en let op: als je geen oorlog meer wil voeren hoef je ook geen wapens in huis te hebben!)
- Het hier werkzame personeel mag gerust wat meer verdienen. Maar stop de mogelijkheid tot waanzinnige declaraties, salaris-supplementen, overtrokken vergoedingen bij persoonlijke verhuizing en het houden van kantoren die niet bestaan, enz.
- Ik som waarschijnlijk niet alles op, er zal vast nog meer kunnen worden bezuinigd.

Per slot van rekening worden al deze kosten ook door ons als Europese lidstaat, betaald vanuit de landelijke belastingheffing.

4) Steun aan derden. Het is een goede zaak dat we her en der in de wereld ondersteuning bieden, mits hier adequaat mee wordt omgesprongen. Ik weet van een instantie die financiële hulp biedt aan Tibetaanse vluchtelingen in Ladakh. Men krijgt pas een ondersteuning als bekend is waar het geld aan wordt besteed en of het ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd. Zo zou Nederland er ook mee om kunnen gaan, dan voorkom je in elk geval dat enkelingen het geld zich oneigenlijk toe-eigenen, dit terwijl het volk aldaar er niet wijzer van wordt.

Echter, zolang een proportioneel deel van onze eigen bevolking naar een voedselbank moet om te kunnen eten die week, zal eerst hier de zaak goed moeten worden geregeld, dat lijkt me evident. Zie wat er momenteel in Italië gebeurt, een ommekeer die de eigen bevolking ten goede komt! Ik hoop dat het hun gaat lukken.

5) Subsidies. Gelukkig bestaan er subsidies vanwege zeer goede redenen van uiteenlopende aard. We kennen subsidies op nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau. Het is zaak dat de subsidies op zowel provinciaal en gemeentelijk niveau identiek zijn qua hoogte en wijze van uitvoering. Speciale aandacht is wenselijk. M.i. dienen alle instellingen c.q. organisaties die bestaan dankzij hoge subsidies en financiële giften te worden bekeken inzake salaris- en administratiekosten. Deze kosten rijzen vaak belachelijk hoog boven het gemiddelde en dat kan nooit de bedoeling zijn. Geef subsidie en koppel hieraan een vooraf vastgesteld inkomen voor de leidinggevenden!

6) Declaratiebeleid. Ook dit is een ernstig punt voor aandacht. Elke werknemer die voor zijn werk op stap is maakt vaak extra kosten. Deze extra kosten komen m.i. in aanmerking voor declaratie. Echter, kosten die men waarschijnlijk ook tijdens het werk in het eigen bedrijf maakt, hoeven niet te worden vergoed. Verder dienen lucratieve uitstapjes met of zonder levensgezel te worden uitgesloten, zo ook “handig bedachte constructies” waarbij veel geld is gemoeid dienen te worden vermeden. Twee voorbeelden: 1. chauffeurs die elke dag op pad zijn voor hun werk, kunnen vaak een reisdeclaratie indienen, dat is onnatuurlijk, het is immers zijn eigen werkterrein of 2. een generaal die uitgerekend naar het land waar de WK voetbal wordt georganiseerd, in de periode dat de finale wordt gespeeld, op dienstreis moet. (dit incl. zijn levenspartner??).

7) Overbodige en onnodige (proces) kosten. Het komt nogal eens voor dat een ambtenaar in overheidsdienst, zowel op nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau, een fout maakt, dat kan gebeuren en is niet erg. Wat wel kwalijk is, dat de fout niet wordt toegegeven en niet gewoon intern wordt hersteld! Als men in deze situatie als belanghebbende je gelijk wilt halen, wordt er gesteld dat je via de rechter een zaak moet aanspannen. En dat is krankzinnig, op deze wijze worden zowel voor de betrokken persoon/instantie als voor de betrokken overheidsdienst onnodig belast en worden zeer hoge kosten gemaakt.

Ook dit moet een halt worden toegeroepen, dat kan allemaal veel eenvoudiger. Hier geldt dat je als betrokken ambtenaar de fout in gaat je dit gewoon kunt erkennen en vervolgens de fout kunt c.q. dient te herstellen!

c. Inkomens directeuren/managers overheidsinstellingen.

Deze inkomens rijzen de pan uit en dat is onwenselijk. Gelet op het feit dat hun inkomsten gegenereerd worden uit de Nederlandse belastinginkomsten dienen deze salarissen aan banden te worden gelegd. Ik vraag me altijd af wat zo'n functionaris voor zo'n hoog salaris in het bijzonder presteert of bijdraagt aan de organisatie waarvoor hij werkzaam is. Verder ben ik ook van mening dat alle manager-lagen die vaak niet functioneel zijn en derhalve eveneens hoge kosten met zich mee brengen, dienen te worden afgeschaft.

Er is hier helaas ook vaak sprake van frauduleuze ontwikkelingen, waar het gaat om astronomisch hoge bedragen. Hier geldt maar één remedie, straffen en alles laten terugbetalen. Dus geen (financiële) regelingen treffen zoals vaak gebeurt!

Het inkomen van deze hogere 'werknemers' (ambtenaren) dient in verhouding te liggen naar hun verantwoording en hieruit voortvloeiende prestatie. Dit inkomen mag nooit en te nimmer door de functionaris zelf te worden vastgesteld of aangepast. Hier dient een standaard regeling voor in het leven te worden geroepen. Misschien bestaat er al iets dergelijks, maar het lijkt erop dat men maar wat doet.

Een raad van commissarissen speelt vaak een belangrijke rol, door "inside-information" spelen persoonlijke belangen een rol, dit verschijnsel is uit den boze. Wat je ook ziet is, dat sommige commissieleden een 'dubbele pet' op hebben, het betreft ook dikwijls een dubbelfunctie. Misschien kan hier ook naar worden gekeken t.a.v. de dikwijls toch behoorlijke vergoedingen. En stop met waanzinnig hoge bonussen!?

2. Belastingdienst

a. Nederlandse Belasting.

De Nederlandse belastingdienst is al jaren onderhevig aan veranderingen en blijft maar duren. Gepaard gaanden met zeer hoge kosten (miljoenen euro's), met een toch heel karig gevolg als resultaat. Maar, over het basisinkomen mag nimmer belasting worden geheven. Er mag ook geen belasting worden geheven wanneer de volksvertegenwoordiging weer een beetje gewoon wordt aan deze regeling. Men is dan weer snel geneigd om geld in te zamelen. Dit gebeurt dan via 'slinkse' regelingen, maar dat mag nimmer gebeuren!

Betaalde arbeid kan wel worden belast, echter veel minder dan nu het geval is. De werkgevers (multinationals) dienen in verhouding meer belasting af te dragen, niemand uitgezonderd.

Verder is er sprake van diverse soorten belasting op zowel nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau. Dit verdient ook aandacht, stop de wildgroei op alle niveaus. Een gemeente kan nu zelf bepalen hoe hoog haar belastingheffingen zijn en ook hier dient sprake te zijn van duidelijkheid. Bv. de kosten van een paspoort, dit soort kosten dienen 'Nederland-breed' hetzelfde te zijn, dit geldt overigens voor alle dienovereenkomstige zaken.

Gewoon betalen.

Laat eenieder die volgens de wet belastingplichtig is ook belasting betalen.

Postbusbedrijven, multinationals, enzovoorts, aandeelhouders, vooral deze groep moeten gewoon belasting betalen. Deze groep worden rijker en rijker en betalen geen belasting vanwege allerlei verzonden regels zodat zij hiervan gevrijwaard blijven. Het is werkelijk ridicul te benoemen, dat dit mogelijk wordt gemaakt. Dit kan m.i. alleen maar plaatshebben wanneer er afspraken worden gemaakt die het daglicht niet kunnen verdragen.

b. Betaalbaarheid van een basisinkomen.

Voor mij is het heel simpel, als je oorlog kunt voeren, is er ook geld voor een basisinkomen! Als je geen oorlog voert is er nog meer geld, als je die uitzinnige projecten van ICT, om maar eens een voorbeeld te noemen, reëel houdt, houdt je ook erg veel geld over. Wat is het probleem eigenlijk?

Het basisinkomen dient de basis te vormen, van de nationale financiële, economisch gezien, berekeningen. Dit vanwege het recht dat iedere mens die hier is heeft, op een menswaardig, (financieel) zorgeloos en gelukkig bestaan! Daarna komen de andere van belang zijnde financiële zaken aan de orde!

c. Geld bijdrukken door de overheid, zoals de ECB jarenlang voor miljarden deed om schulden op te kopen?

Dat wat de ECB doet is absoluut verwerpelijk te benoemen. Schuld opkopen en vervolgens dikke winsten opstrijken, dat is het enige doel van de ECB. Het gevolg is dat de schuldenaar nooit meer van zijn schuld afkomt. Kijk maar naar Griekenland en Ukraine, waar hetzelfde heeft plaatsgevonden. Het ergste van dit alles is dat dat bijgedrukte geld niet naar het land gaat, maar naar de aldaar gevestigde banken. Griekenland streek slechts 10% op van al die miljarden. Dat moet je niet willen, dus ook de ECB moet dit worden verboden. In mijn optiek is er hier sprake van grove misdaad. Ik weet niet wat ik hier van moet denken, maar ik heb het idee dat er misschien sprake is van andere intenties, het gebeurt immers niet zomaar! Ik ben van mening dat er maar één instantie geld bij kan maken, en dat is het land zelf. En dan alleen nog onder zeer speciale omstandigheden. Kijk hierbij naar IJsland en nu ook Italië; schaf de Centrale Bank af, haal de macht weg daar waar hij niet hoort en zorg dat de regering weer de macht krijgt. Een mooi maar verschrikkelijk voorbeeld is Griekenland, dat door de zg. ondersteuning nu zo zwaar in de schulden zit, dat het voor eeuwig hier aan vast zit. Nu zijn naar alle waarschijnlijkheid Italië en Spanje aan de beurt en zo gaat het maar door.

V. Praktische zaken

1. Verhouding werk-vrije tijd

a. De werkweek is officieel al decennia dalende. Overwerken een verborgen statussymbool?

M.i. ligt de oorzaak van de dalende werkweek bij gebrek aan inzicht en misleidende interpretatie van regels en wetgeving.

Voorbeeld. Regeling ADV/ATV. Je hebt recht op arbeidsduurverkorting (adv) of arbeidstijdverkorting (atv) wanneer je feitelijk een langere werkweek hebt dan dat je behoort te werken op basis van je arbeidsovereenkomst. Wanneer je bijvoorbeeld volgens je arbeidsovereenkomst 38 uren per week moet werken, maar er feitelijk 40 werkt, bouw je 2 adv-uren per week op. Wanneer je dit 52 weken per jaar doet, heb je dus op jaarbasis 13 dagen opgespaard. Maar, het recht op adv- of atv-dagen is, in tegenstelling tot vakantiedagen, niet in de wet geregeld maar in je cao of bedrijfsregeling. En hiermee werk je de invulling hiervan, welke per bedrijf kan verschillen, in de hand!

Adv-dagen zijn eigenlijk ooit in het leven geroepen om meer werkgelegenheid te creëren. Maar heeft het ooit gefunctioneerd? Heeft deze regeling uiteindelijk iets aan werk opgeleverd? Dat is mij niet bekend, echter wel veel 'misbruik', dikwijls door onwetendheid. Dit omdat de regelgeving onduidelijk was en men zich niet verdiepte in wat hiervan nu echt de bedoeling was! Bv. men kreeg ook ADV wanneer men minder dan 38 uur werkte, of zelfs maar 20 uur, daar kun je dan vraagtekens bij zetten. Uiteindelijk levert dit alleen maar problemen, frustratie en ongenoegen op. Daar kom je in gesprekken met anderen wel achter.

Overwerken. Hiervan ligt de oorzaak zeker niet bij de persoon in kwestie, maar is direct het gevolg van maatschappelijke ontwikkelingen. Als deze gezond zouden zijn, zou overwerken geen staatssymbool zijn. M.i. is de enige 'drive' extra geld verdienen zodat we zg. 'kunnen meedraaien in de maatschappij'. We hebben onszelf wijsgemaakt dat dit iets bijzonders is, maar dat is geenszins het geval.

Ik heb begrepen dat velen daar zelf invulling aan geven (terecht of niet), dikwijls zonder overleg met de werkgever en derhalve gewoon declareren?! Als er dan ook nog eens geen controle blijkt te zijn, kan de creativiteit groot zijn. We zouden voor werknemers moeten streven naar een werkweek van gem. 36 uur. Voor managers gelden wellicht andere normen, zij zijn vaak ook op ongebruikelijke tijden actief zijn en maken vele uren. Of dit gezond is, kun je je afvragen.

b. Met het basisinkomen misschien zelfs minder werken?

Dat is heel goed mogelijk, als we bereid zijn de spelregels op de juiste wijze te interpreteren kun je veel. Deze spelregels dienen duidelijk en niet mis te verstaan te worden opgesteld, zodat er echt maar één uitleg mogelijk is.

Er staat al heel veel op papier, maar we kunnen ons afvragen of deze regelingen goed en duidelijk zijn. Men is nu eenmaal geneigd de zaken zo te regelen dat men er zelf het meeste profijt van heeft. Voor mij geldt maar één regel en dat is gezond verstand vanuit je hart. Dan is misbruik uitgesloten en weet je zelf of iets kan of niet.

Het regelen van interne afspraken en creëren van eigen regelgeving is wel mogelijk, maar te allen tijde zul je hier een goede regeling moeten hebben, anders dient dit te worden vermeden. Een goed controlesysteem hiervoor is voorlopig noodzakelijk, dit om misbruik en vervalsing uit te sluiten. Op onverwachte momenten kunnen instanties worden onderworpen aan een uitgebreide controle.

c. Verhouding werktijd-vrije tijd.

Een goede verhouding in deze is van groot belang, waarbij het accent niet persé op werktijd hoeft te liggen, er is immers nog meer te beleven op en in deze wereld. Elk van ons heeft zijn eigen bijzondere kwaliteiten. Het gaat er om dat deze kwaliteiten worden ontdekt, beleefd en geleefd. Wat is er op tegen om wat minder te werken?

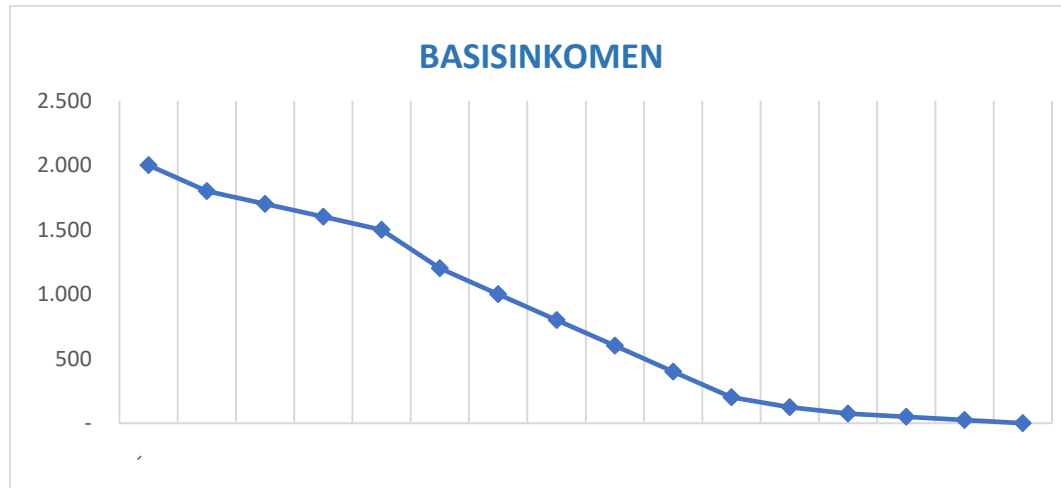
Vrije tijd is van groot belang, dat geeft vreugde aan ons bestaan, waardering voor wat je doet en wie je bent, maar niet in aanzien.

Aanzien is m.i. klinkklare onzin! Dat zou betekenen dat de een meer is dan de ander. Je speelt een rol in het leven, of je nu vuilnisman bent of burgemeester of koning, er is geen verschil, misschien in verantwoordelijkheid, en dat mag/moet je vergoeden. Waar het om gaat is dat je jouw kwaliteiten ten volste kan benutten en uitleven.

3. Opties inzake hoogte, invulling en belastingen

a. Hoogte van het basisinkomen.

M.i. zijn voor de hoogte van het basisinkomen verschillende versies mogelijk. Deze versies kun je in een tabel aangeven en verduidelijken. Zie als voorbeeld onderstaande tabel.

Gelet op de huidige situatie (wonen (in een stad), leven, vakantie en cultuur) acht ik een basisinkomen acceptabel, als dat op €2000,00 per maand wordt gesteld. Hierbij dien je het volgende af te spreken:

- 1) iedere inwoner vanaf 18 jaar heeft in beginsel hetzelfde basisinkomen, echter...
- 2) men ontvangt minder basisinkomen wanneer men deelneemt aan het arbeidsproces en/of teveel verdient of financieel bezit krijgt, of...
- 3) men behoudt altijd hetzelfde basisinkomen en krijgt minder betaald voor de arbeid die men verricht.
- 4) het basisinkomen is exclusief een zorgverzekering, dit dient vooraf door de SVB te worden geregeld.
- 5) Elk jaar dient een indexering plaats te vinden en wordt mogelijk een vakantietoeslag uitgekeerd.

In het voorbeeld is voor 18 miljoen inwoners een bedrag van €34 miljard benodigd!

Dat is per jaar 438 miljard.

In 2009 kwam de sociale bescherming in Nederland op 169 miljard euro. Omdat vele regelingen komen te vervallen, zal dit getal enorm zakken. Blijven toch deze enorme kosten, daarom is het wellicht te overwegen om het basisinkomen in verhouding te stellen met de extra verdiensten. Echter, voor het gemak van een eenduidige administratieve regeling voor iedereen, is een eenvoudige en constante regeling meer gewenst m.a.w. een vast basisinkomen!

Gelet op het enorme financiële verschil tussen een basisinkomen en de huidige kosten zal er op een andere manier met de financiën moeten worden omgegaan!

b. Kortten op een basisinkomen (nu wel bij een uitkering) als ze huisgenoten zijn?

Mensen behouden hun o.a. van belang zijnde zekerheid. Als het goed is geregeld is misbruik uitgesloten! Er dient een uitstekende Regeling Basisinkomen te worden vastgesteld.

c. Alleenstaanden en samenwonenden.

Is er verschil? In principe niet, maar je zou kunnen overwegen toch een verschil aan te brengen. Hoezo? Omdat men, wanneer men samenwoont, in verhouding meer inkomsten zou hebben, terwijl de hoogte van de vaste lasten hetzelfde blijft. Wanneer men weer alleen gaat wonen dient het basisinkomen te worden aangepast. Tegelijkertijd bedenk ik dat een mens altijd kan besluiten toch alleen te willen wonen, en dan maakt het niet uit. Dit draagt alleen maar bij tot minder administratie?

Het is tenslotte de bedoeling dat we niet meer afhankelijk zijn van elkaar en dat men onafhankelijk van elkaar een acceptabel en goed leven kan leiden! Het is overigens ook niet de bedoeling dat men op kosten van de staat 'miljonair' kan worden. Alhoewel ik de indruk heb, dat in het huidige systeem sommige politici en hoge ambtenaren (overheid en semioverheid) hier wel degelijk gebruik van maken.

d. Basisinkomen voor kinderen.

Het lijkt me logisch dat ook kinderen in aanmerking dienen te komen, zij hoeven hier niet van te leven, dus dit kan ook behoorlijk minder zijn. *Hierbij kan elke vorm van kinderbijslag komen te vervallen!*

e. Recht op een basisinkomen.

Tot op zekere hoogte heeft iedereen recht op een basisinkomen, echter wanneer een bepaalde grens wordt overschreden komt dit recht te vervallen.

Zie rekenvoorbeeld onder 1.

f. Dubbel paspoort?

Mensen met een dubbel paspoort komen ook in aanmerking voor een basisinkomen. Zie ook hfdst. VII, Pt.5.

4. Wereld, EU, vluchtelingen

a. Wereld

Het zou ideaal zijn mochten alle vertegenwoordigers op wereldniveau het idee van een basisinkomen ondersteunen, maar dat is voorlopig toch, een utopie. Er is nog teveel agressie om dit nu te realiseren, waarbij m.i. Amerika, Engeland en Israël een hoofdrol spelen, het lijkt alsof zij een andere agenda hebben en slepen de rest van de wereld hierin mee. Je hoeft alleen maar te kijken naar de wereld de geldverslindende wapensystemen staan opgesteld en van wie die zijn!

b. Europese Unie

De EU functioneert niet goed om redenen van uiteenlopende aard. Belangen liggen te ver uiteen, dat lijkt logisch, maar is natuurlijk onbegrijpelijk. Hieraan ligt ten grondslag dat organisatie bestaat uit drie (bestuurlijke) sub-organisaties, die onafhankelijk van elkaar hun taak uitvoeren, welke ook weer hun eigen inzichten en belangen hebben. Te weten:

- 1) Als eerste kennen we het Europese Monetair Fonds, dat geheel onder invloed staat van de Wereldbank en waar de Europese belangen een minder grote rol spelen dan gedacht.

- 2) Dan kennen we de Europese Commissie, welke is samengesteld uit niet verkozen functionarissen. Deze commissie heeft echter een zeer belangrijke stem omdat hier het beleid wordt bepaald.
- 3) Dan kennen we nog het Europese parlement, dit wordt wel gekozen, maar zij hebben geen mandaat. Duizenden lobbyisten bepalen hier het beleid. Bovendien is deze organisatie is niet transparant genoeg.

In 2018 kwam de begroting uit op ruim 1,95 miljard euro, dat is 5,3 miljoen euro per dag!! Zoals ik al eerder aangaf valt hier nog veel te halen. Daarnaast heb ik de indruk dat het Europese parlement onder invloed staat van de NAVO, een organisatie die onder invloed van bovengenoemde landen is uitgegroeid tot een oorlogsmachine. En in plaats van te samenwerken met Rusland is dit land verklaard tot vijand, onbegrijpelijk.

Dit is geen goede situatie en vormt zeker geen basis voor de uitwerking van een basisinkomen. Het wordt wat anders als hier meer samenwerking en andere inzichten gaan ontstaan.

c. Nationaal het basisinkomen invoeren of kan dit alleen in EU-verband.

De EU zou een mooie organisatie kunnen zijn als deze goed zou functioneren. Er zit voorlopig niets anders op dan onafhankelijk van Europa te opereren en als zelfstandige natie hier het beleid te bepalen. Mits dit nog kan, want de EU bepaalt al erg veel.

Een mooi voorbeeld is Visie 2030 als burgerinitiatief waar als belangrijke speerpunten: het onafhankelijk Basisinkomen en het promoten van wijk, dorp en stadscoöperaties als een bewezen middel en die de burgers weer een stem geven, onafhankelijk van welke politieke stroming.

d. Komen er dan nog meer vluchtelingen naar Nederland?

Gelet op het aannemen van het Marrakesh-akkoord is dit zeker het geval. Helaas zal er voorlopig altijd sprake zijn van vluchtelingen, omdat het beleid in sommige landen dusdanig is, dat men weg wil uit gevaar voor eigen leven. Gelukszoekers zijn van alle tijden, maar blijkbaar spelen er meerdere zaken een rol in dat vluchtelingenprobleem. Het lijkt er op dat Europa een mix van volkeren wil creëren, waarbij individualiteit, nationale en plaatselijke gebruiken en gewoontes minder en minder zullen worden.

e. Vluchtelingenbeleid.

Hier zal wel iets moeten gebeuren, want er gaat nog steeds erg veel mis. Bv. Wat is er nu op tegen dat zij die graag aan de slag willen, niet mogen werken?

Voorbeeld: Het is mij bekend van een persoon die al 8 jaar in Nederland is, en die nog steeds slecht de taal spreekt, omdat hij werd uitgesloten van inburgering wegens een fysiek probleem. Dat was zo maar even een 'besluit' van een ambtenaar. Daarbij komt dat de geboden lesstof vaak ontoereikend is.

Opmerking. Stel opleidingsinstituten onder een scherp toezicht, waarin vakmanschap en kennis van zaken een hoofdrol spelen. Misschien is het nog beter een landelijk plan maken waaraan elk instituut zich dient te houden. En dat geldt eigenlijk voor meer zaken, zoals opvang en begeleiding van probleemjongeren, opleiding van onze jeugd en jongeren.

Uitkering. Ook hier zijn vele regelingen aan de orde!? Zoals nu aan het licht komt gelden er regelingen die veel frauduleuze handelingen in de hand werken. Het gaat hier over zeer hoge bedragen, welke onterecht worden uitbetaald. Er dient m.i. een regeling te komen waarin wordt geregeld dat, wanneer deze personen (vluchtelingen) weer uit Nederland vertrekken, de genoten uitkering komt te vervallen. Niet doorbetalen dus!

VI. Nog meer aanpassingen

1. Woningmarkt

a. Veranderingen op de woningmarkt?

M.i. wordt dat hoog tijd, het is teveel uit de hand gelopen. Als we de kans krijgen om dit aan te pakken moeten we dat ook doen. Als er één instantie is waar de bezem doorheen moet is het deze. Haal de privatisering voor sociale huurwoningen eruit, ook hier dient balans te zijn. Marktwerving maakt alles onzinnig duur! Waarschijnlijk zie ik nog iets over het hoofd, maar de volgende zaken verdienen aandacht:

- 1) Uit huis zetten. Het moet verboden worden om iemand uit zijn huis te zetten. We geven wel miljarden uit aan allerlei minder van belang zijnde zaken, maar de garantie dat iemand het goed heeft is er niet. Nee, we laten die mens gewoon creperen.
- 2) Gratis wonen. Een eenoudergezin met kinderen en zonder inkomsten, zou eigenlijk een gratis woning moeten worden toegewezen. Dit dient standaard te zijn. Reden: als kinderen moeten leven in een armoedige omgeving, waar ook nog te weinig geld is om voedsel te kopen, dan is dat vragen om problemen. Hier ligt criminaliteit op de loer, diefstal, mishandeling, misbruik en wie weet wat nog meer. Dat is er om vragen. Kinderen hebben het recht om in fatsoenlijke omgeving op te groeien! *Hier is een basisinkomen dé oplossing.*
- 3) Betaalbaarheid woning. Dit is van groot belang. Er is misschien wel een landelijke richtlijn, maar uiteindelijk bepaalt nu de woningstichting en inmiddels ook de Belastingdienst. De huur wordt o.a. vastgesteld naar de inkomsten van de huurder. Echter, als je op de grens zit van een bepaald inkomen krijg je te maken met een in verhouding te hoge huur. Vaak zie je dat men ook de huurtoeslag misloopt omdat het inkomen te hoog blijkt te zijn. Het gevolg hiervan is dat je ondanks je redelijke salaris, niet meer kunt doen wat je gewend was, je wordt als het ware gewoon bestolen.
Met een basisinkomen is het van belang dat er ook geleefd kan worden. Het mag niet zo zijn dat een woningcoöperatie de huur mag aanpassen omdat er bepaald inkomen beschikbaar is.
Bij een basisinkomen mag de huur voor een normale sociale eengezinswoning niet hoger zijn dan €500,-.
Kortom de huurprijs dient redelijk te zijn en mag derhalve ook niet worden verhoogd. Ook niet vanwege het idee dat de woning meer waard zou worden, ook dat is m.i. gebaseerd op een misverstand!
- 4) Salaris directie. Zie hiervoor hoofdstuk IV, pt.1c.

b. Mensen die aan een basisinkomen genoeg hebben of niet meer kunnen bijverdienen, in tiny houses laten wonen?

Dat is een keuze van de eenling, vrijheid blijheid, het mag nimmer een verplichting zijn c.q. worden om mensen onder te brengen in tiny houses, voor niemand.

2. Duurzaamheid

Dat we zuiniger dienen om te gaan met onze prachtige planeet is evident. Of het basisinkomen hierin een rol heeft durf ik te betwijfelen. Maar duurzaamheid dient gemeengoed te worden, dat is absoluut noodzakelijk.

Alhoewel we ons niet moeten laten misleiden door de 'groene energie' lobby, er bestaat immers geen verband tussen klimaatverandering (als die al bestaat?) en milieubeheer. Er zijn gelukkig ook nog wetenschappers die een ander idee hebben over die zg. dramatische ontwikkelingen en stellen dat de rekenmodellen niet betrouwbaar zijn, omdat de natuur om ons heen andere zaken aan het licht brengen. Maar dit terzijde.

3. Tijdsfad: ineens of geleidelijk?

Het lijkt me meer dan raadzaam om ergens op een of meerdere plaatsen een pilot te draaien, de kinderziekten er uit halen en dan per groep implementeren. Bv. alle AOW-ers en gepensioneerden. Wanneer men zich laat leiden door gezond verstand en niet misleid of misvormd wordt door partijpolitieke standpunten, lijkt het mij absoluut mogelijk om tot een uitvoerbare regeling te komen.

Verder is het van het grootste belang dat er een goede en 'persoonlijke' voorlichting komt naar het gehele Nederlandse volk. Niet zoals vaak gebeurt dat er sprake van nieuwe regelgeving en daar niemand van op de hoogte is. Bv. nieuwe verkeersregels, en dat je daar kom je dan achter via een bekeuring!

Het grootste probleem licht bij de uitvoerders (lees ambtenaren), zij dienen te begrijpen dat zij hun functie hebben dankzij het bestaan van onze maatschappij en dienen zich DIENSTBAAR op te stellen. Zij dienen in dankbaarheid en respectvol hun belangrijke taak hierin te vervullen.

Altijd en overal zal deze houding de boventoon moeten voeren in hun werk en uitvoering van deze fantastische bijdrage die zij leveren aan onze maatschappij. Alle ambtenaren in deze, dienen te beseffen dat zij in dienst staan voor elke inwoner binnen onze samenleving.

4. Wel/geen bezwaren

Volgens mij zijn er geen objectieve bezwaren tegen een basisinkomen, het idee dat een en ander onmogelijk is, berust op een misverstand. Persoonlijke voorkeuren van voor- of tegenstanders houd je altijd en mogen er zijn, maar deze mogen niet van invloed zijn op een collectief besloten afspraak inzake de invoering van het basisinkomen.

5. Draagvlak, maatschappelijke discussie, win - win

a. Luchtkasteel ja of nee?

Ik hoop niet dat het een luchtkasteel is en blijft van dagdromers, het is van het hoogste belang dat het basisinkomen er komt. We moeten zo snel als mogelijk af van de door allerlei ontwikkelingen en zienswijzen ontstane krankzinnige regelingen.

Het is nauwelijks nog te volgen op dit moment, hoe sneller gerealiseerd hoe beter het voor iedereen zal zijn. Het is echt de hoogste tijd dat er rust komt en het leven weer leefbaar wordt voor iedereen.

b. Nog iets anders mogelijk?

Nee, het kan zeker niet meer alle kanten op, er dient gewoon te worden besloten, zonder dat er partij-identieke voorkeuren een rol spelen. Er dient gezamenlijk te worden gekozen voor de best mogelijke oplossing.

c. Wat zijn de mogelijkheden om een gesprek en draagvlak een duw in de goede richting te geven?

Allereerst zullen integere overtuigde mensen, het liefst hoogopgeleid met een zekere bekendheid die in staat zijn een basis te vormen, een gemeenschappelijke positieve mening moeten vormen. Zij hoeven nog niet de bijkomende problemen op te lossen. Een draagvlak vormen en dit landelijk uitdragen is m.i. meer dan voldoende.

d. Wie zouden hiertoe in staat zijn?

Jammer dat ik met deze oplossing komt, maar het is nu eenmaal zo, wanneer je een hogere functie vervult binnen onze maatschappij, dan kun je helaas niet zomaar je mening uitdragen, dat wordt je kwalijk genomen met als resultaat dat je een het ergste geval je baan kwijtraakt of wordt weggepromoveerd. Ik vind dat dit wel moet kunnen zodat je altijd de beste mensen tot je beschikking hebt. Helaas, bestaat de eerder genoemde situatie.

Dus komen andere mensen in beeld, zoals oud-politieke vertegenwoordigers die niet meer aan een partijprogramma vastzitten en zich niet meer hoeven te conformeren. Zij dienen hun partij-identiteit los te laten. Hoogopgeleide mensen en andere specialisten die niet meer afhankelijk zijn van hun werkgever en ongedwongen een positieve mening kunnen formuleren verdienen de voorkeur. Als deze mensen in klein comité met elkaar tot een agenda kunnen komen zal dit een grote winst zijn en een basis kunnen vormen om het idee landelijk uit te rollen.

e. Burgerinitiatieven, politici, ondernemers?

Ik heb het eigenlijk hierboven al aangegeven, burgerinitiatieven en noodzakelijke ondersteuning van de ondernemers is absoluut zeer wenselijk. De vereniging "Basisinkomen" is hiervan een heel goed voorbeeld!

Voor politici ligt het wat moeilijker omdat zij blijkbaar niet zo maar alles kunnen zeggen, onbegrijpelijk overigens. Je ziet dan ook vaak dat dergelijke zaken van het grootste belang voor de samenleving op de lange baan worden geschoven. Stop aub met de partij-identiteit voorop te stellen? Zie volgende hoofdstuk.

Voor ondernemers zijn er plussen te behalen, als de lonen iets lager worden dankzij het basisloon hoeven zij immers minder belasting te betalen. Uiteindelijk zal er een win-win situatie ontstaan voor iedereen.

VII. Bijkomende zaken van belang

1. Politiek

M.i. is een drastische verandering absoluut noodzakelijk. Er is nog steeds sprake *identiteitspolitiek*, het is de basis van onze politieke partijen en dat zorgt voor vertroebeling en disfunctioneren. Men komt heel langzaam of niet tot een besluit, partijen worden domweg buitengesloten, ondanks het behalen van een grote meerderheid. Hierdoor ontstaat ongeloofwaardigheid in het politieke bestel en daardoor heeft de kiezer er geen zin meer in.

Met alle nare gevolgen van dien. Het partijbelang gaat te vaak boven het algemeen belang, dat is m.i. niet de bedoeling. Waar kies je dan voor? Uiteindelijk resulteert een en ander in ordinair handjeklap. Dikwijls ontstaan er schier onmogelijke constructies die meer kwaad dan goed doen.

Vergeet hierbij niet de niet verkozen (top)ambtenaren die voor een groot deel de uitvoering van gemaakte afspraken verantwoordelijk zijn en mede bepalen wat hiermee gedaan wordt en soms gemaakte afspraken gewoonweg negeren.

Politieke partijen functioneren al lang niet meer zoals het ooit de bedoeling was, als je het zo bekijkt bestaat er eigenlijk geen democratie. Het huidige systeem is gebaseerd op verkozen personen uit een elitegroep die nog nauwelijks als volksvertegenwoordiging is te duiden.

Tijdens de informatie en samenstelling van het kabinet wordt al afgesproken hoe het werkprogramma er uit zal zien en worden vooraf afspraken gemaakt en een en ander zal worden opgelost. Gevolg: nauwelijks kansen tot bijsturen wanneer inzichten veranderen en disfunctioneren van de door ons gekozen volksvertegenwoordiging. Derhalve wordt het heel moeilijk om substantiële en noodzakelijke veranderingen mogelijk te maken!

De gewone man haakt af en is steeds minder geïnteresseerd en niet meer zo geneigd te gaan kiezen, het maakt immers nauwelijks uit. En als een partij dan duidelijk heeft gewonnen, vormt men een blok tegen en komt deze partij niet eens aan de bak. Men leunt op elkaar om de macht te behouden. Dit is onwenselijk.

De politiek dient dus te veranderen, de identiteit dient geen rol meer te spelen. Wat dan wel?

Het gaat om het belang van de inwoners en het land!! Stop per direct de identiteitspolitiek! Bij de verkiezingen mogen/moeten zij een rol blijven spelen, maar na de verkiezingen niet meer. Dan dient uitsluitend het landsbelang (of provinciaal, gemeentelijk belang) aan de orde te zijn, dit dient de basis zijn om een land te besturen, zonder de identiteit van een partij.

De volgende onderwerpen zijn van enorm groot belang en dienen de leidraad te zijn voor alle politieke partijen, zoals: het verlangen naar vrijheid, het verlangen naar solidariteit, het verlangen naar gelijkheid, het verlangen naar gerechtigheid, het verlangen naar gendervrijheid, het verlangen naar gelijkheid voor man en vrouw. Strijden tegen het verval van eigen waarde(n), enz.

Er dient een halt te worden toegeroepen aan onderdrukking, terrorisme en onwetendheid. Deze factoren voeden elkaar. Als je terrorisme echt wilt aanpakken dien je eerst onderdrukking te stoppen! Men dient te streven naar economische rechtvaardigheid.

De politiek zal dan de ontwikkelingen inzake een basisinkomen volledig steunen.

2. Nutsvoorzieningen

De nutsvoorzieningen zoals: energievoorzieningen, openbaar vervoer en watervoorziening zijn voor een groot deel geprivatiseerd. Er is sprake van zg. marktwerking, echter deze voorzieningen zijn direct en indirect van levensbelang. Deze voorzieningen zouden weer onder de directe verantwoordelijkheid van de staatsoverheid te moeten komen. Verder hebben we onze gezondheidszorg, waar eveneens de privatisering heeft plaatsgevonden, met alle negatieve gevolgen van dien.

a. Nutsvoorziening. *“Een nutsvoorziening is een goed dat in dienst staat van het algemeen belang. Nutsvoorzieningen zijn dus belangrijk voor het gehele welzijn van het volk, vaak worden ze daarom geleverd door bedrijven of organisaties vanuit een monopolypositie. Nutsvoorzieningen zijn veelal producten of diensten die voor ieder lid van de samenleving belangrijk of nuttig zijn.*

Typische nutsvoorzieningen zijn bijvoorbeeld elektriciteit, gas en water. Deze producten zijn voor ieder lid van de samenleving nuttig, waardoor het voordelig is om dit vanuit een centraal orgaan te regelen. In Nederland waren tot in de jaren '80 van de vorige eeuw nutsvoorzieningen veelal in overheidshanden, deze werden vanaf deze periode opengesteld voor concurrentie en hiermee geprivatiseerd. Het ging hier bijvoorbeeld om nutsvoorzieningen als openbaar vervoer, telefonie en de post”.

Bron: Ensie.

Ik heb de indruk dat de privatisering van deze van belang zijnde organisaties niet goed is en gelet op de ontwikkelingen ook niet goed functioneert. De methode brengt gemiddeld gezien enorme kosten met zich mee! Bovendien zie ik heel veel gedoe en knulligheid als het gaat om de aanwezigheid van een zeker vakmanschap. De oorzaak hiervan ligt in de basis van de privatisering. Het moet een verdienmodel zijn, het moet vooral in hoge mate winstgevend zijn. Dit wordt meestal bepaald door een raad van aandeelhouders. En dit gaat ten koste van het personeel, hun inzet, arbeidsvreugde en welzijn van ons allemaal. De menselijkheid is volledig zoek, kortom weg met de privatisering in deze voorzieningen of stel als overheid in elk sector grenzen. Alle nutsvoorzieningen dienen een overheidsinstelling te zijn, uiteraard der zaak kostendekkend, maar wel tegen een acceptabele prijs voor de Nederlandse consument.

Vraag en voorbeeld: waarom wordt op dit moment het gas zo duur gemaakt? Waarom niet net als Duitsland doet, halen we het gas uit Rusland, interessant voor beide partijen en daar is voorlopig gas genoeg. Wij realiseren ons niet hoe groot Rusland is! *Openbaar vervoer, dient een overheidsinstelling te zijn, voor zowel het rijdend materieel en bijkomende zaken zoals aangelegde tracks inclusief het onderhoud hiervan. Zoals het ministerie van Defensie functioneert. Echter, dient het gratis of in elk geval goedkoop te zijn, dat kan makkelijk, gewoon een kwestie van willen!*

b. Gezondheidszorg. De gezondheidszorg heeft gelegenheid gegeven om op grote schaal fraude te plegen. Dit in de vorm van zorginstellingen geleid door lieden die op geen enkele wijze geïnteresseerd zijn in het verlenen van gezondheidszorg en uitsluitend gericht zijn op het snel geld verdienen. Misschien is het beter terug te keren naar de tijd van het 'ziekenfonds'.

Gezondheidszorg dient niet winstgevend te zijn, derhalve ook hier weg met de marktwerking! Alle manager-tussenslagen die niets met de gezondheidszorg te maken hebben souperen heel veel geld, en moeten er derhalve tussenuit! De bedoeling is dat het beschikbare geld terecht komt bij de zorgaanbieders, verzorgers en hun klanten en patiënten. Dit geldt voor ziekenhuizen en vanzelfsprekend ook voor alle ontstane

zorginstellingen. Inzake privéklinieken kan men niet zoveel veranderen maar we kunnen deze instanties wel onderwerpen aan afgesproken normen en waarden. Misschien bestaat dit al?

Met de gezondheidszorg dient men anders en beter om te gaan. Er was een tijd dat alles gewoon functioneerde, dit in tegenstelling tot de huidige situatie, het gaat mis op teveel vlakken. Idee: Vraag oud-artsen hoe zij dit vroeger regelden zonder dat er frauduleuze praktijken speelden?

c. Farmaceutische bedrijven. Deze bedrijven maken buitensporige winsten, plegen in het algemeen nauwelijks of geen onderzoek (terwijl dit wel wordt geclaimd), ondersteunen organisaties, instellingen en fondsen met alle gevolgen van dien.

Stop de mogelijkheid tot octrooiaanvraag op medische aangelegenheden. Dit maakt medicijnen onnodig extra duur en voorkomt gezonde concurrentie, alles dient ten dienste van de gezondheid van ons mensen te staan. Nu bepalen de farmaceutische bedrijven de dienst. Met als gevolg: krankzinnig hoge prijzen voor eenvoudig vastgestelde medicijnen, verbod van medicijnen voor doelgroepen die daar uitermate mee geholpen zouden kunnen worden en wat dies meer zij. Zij claimen daarnaast vaak onderzoeken die niet onder hun verantwoording hebben plaatsgevonden, vaak is er helemaal geen sprake van onderzoek. Daarbij komt dat patiënten afhankelijk worden gemaakt van veel te dure medicijnen, waar je ook nog eens niet beter van wordt!

d. (Zorg)verzekeringen. Er zijn m.i. veel te veel van dit soort instellingen, oorzaak het brengt veel geld op, ze functioneren gelijk een verdienmodel zoals dat in het bedrijfsleven kent. De zorgkosten zijn hoog, maar deze organisaties maken intern ook zeer hoge kosten (onnodige managers, aankoop van apparatuur, enz.), dit terwijl het beschikbare geld ten goed dient te komen van de zorgsector.

Ook hier merk je dat zij steeds minder gaan vergoeden, dat is een slechte zaak. Een zorgverzekering dient m.i.:

- Niet winstgevend te zijn, dus geen verdienmodel te kennen
- Geen bedrijfsmatige uitgangspunten te kennen
- Alle niets opleverende, qua zorg, bestuurslagen er tussen uit halen
- Geen dure kosten te maken inzake reclames op openbare plaatsen zoals: stadions, voetbalclubs enz.
- Te functioneren gelijk het oude systeem als het 'ziekenfonds'.
- Betaalbaar te blijven voor iedereen.

Eigenlijk dient er één landelijke zorgverzekering te zijn. Of misschien zelfs geen zorgverzekering. Misschien is het mogelijk om gratis zorg aan te bieden.

Geneeskundige zorg en salariëring.

Er is niets tegen hoge salarissen, maar voorkom abnormaal hoge vergoedingen. Breng alle (huis)artsen en specialisten in dienst van het land en zij krijgen een goed en relevant salaris, zonder die extreme vergoedingen. Zij zijn in dienst van de staat. Immers als je kiest voor dit mooie vak, doe je dat omdat je iets voor het welzijn van de mens wilt betekenen, niet om groot geld te maken. Alles heeft zijn voors- en tegens, het is mede afhankelijk van degene die hier naar kijkt vanuit zijn eigen leerproces en uitgangspunten in zijn leven.

3. Godsdienst

De basis van een godsdienst, ongetwijfeld ontstaan uit goede en integere bedoelingen, is eerbied en respect naar het bestaan, het idee dat hier iets groters aan ten grondslag ligt. Velen vinden een enorme steun in hun geloof.

Sommige van deze godsdiensten, zijn echter uitgegroeid tot wereldwijde systemen, waar macht een belangrijke rol speelt. Deze macht creëert door afgesproken dogma's en overtuigingen weer angst en volgzzaamheid.

Godsdiensten gebruik(t)en helaas vaak geweld om hun inzichten onder de aandacht te brengen en verplichtten mensen tot aanname van dit geloof.

Laat mensen vrij om te geloven wat ze willen, dat is wel zo vriendelijk en respectvol. Het geloof is immers persoonlijk, men kiest er voor dat het een belangrijke rol in zijn leven speelt. Alle inzichten en veranderingen beginnen bij onszelf.

Hierbij wil ik aangeven dat ons geestelijk gedachtengoed altijd aanwezig kan zijn als uitgangspunt. Dit betekent niets meer of minder dan, dankbaarheid naar het bestaan en als vanzelf ook naar elkaar, wij mensen die gewoon zijn elkaar met respect te benaderen in omgang en zijn.

Als wij, mensen, eenmaal beseffen wie we zijn en wat onze rol hier op aarde is, wordt de samenleving als vanzelf religieus, zo simpel is het.

4. Pensioen

Het pensioen staat al op losse schroeven, fondsen zijn voor een deel leeggestolen, waarvoor niets is teruggekomen. Ik weet niet hoe of wat, maar zoals het nu functioneert is komt het voor verbetering in aanmerking. Voorbeeld: sinds 2011 is er geen indexatie geweest! Uiteraard merken de gepensioneerden dit e.e.a. is er grote invloed op hun koopkracht.

De pensioengerechtigde leeftijd opschroeven naar 67 en hoger (men spreekt al over de leeftijd van 70 jaar???) is te gek voor woorden. En dat alles omdat het economische belang als het belangrijkste van het totaal wordt bestempeld. Met je 65^e met pensioen is al redelijk hoog te benoemen, ondanks het feit dat sommigen onder ons ouder worden betekent dat niet automatisch dat je ook langer kunt werken.

Deze stellingname berust m.i. op een groot misverstand en zou niet eens een punt van discussie mogen zijn. Indien je er vrijwillig voor kiest om gewoon aan de slag te blijven moet dat ook mogelijk zijn.

Je kunt ouderen die daar zin in hebben bv. aanstellen als leermeester, om zo de kennis in huis te houden.

Een mens die 40 jaar of meer deelneemt aan het arbeidsproces (ikzelf 52 jaar) heeft meer dan voldoende bijgedragen aan de maatschappij. Als men gezond is en beschikt nog over veel arbeidszin is er niets op tegen, gewoon doorgaan, natuurlijk. In sommige arbeidsprocessen is dat ook geen probleem, maar, "verplichten tot", is uit den boze.

Namelijk na de arbeidsperiode is men toe aan rust, dat is je recht. Je kunt je ervaringen aan het leven doorgronden en vooral genieten van het gebodene, voor je het weet zit het er op, stopt je leven en ben je er niet meer.

5. Paspoortbeleid

Ik ben van mening dat hier een bijzondere overheidstaak ligt. Iedereen die Nederlander wil worden, dient te worden gehouden aan bezit van slechts één paspoort en wel het Nederlandse. Bij je keuze hoort het afstand doen van je oude nationaliteit incl. paspoort en de mogelijke verplichtingen jegens je oorspronkelijke vader/moederland. Als dit niet kan

vanwege de vigerende regelgeving in het thuisland, dan is dat erg vervelend voor de betrokkene, helaas.

Als je je oorspronkelijke paspoort toch wilt behouden kan dat, maar dan kun je geen Nederlands staatsburger worden.

Het gevolg hiervan is dat het onmogelijk is, dat je met twee of meer paspoorten actief kunt zijn binnen de politiek of zelfs volksvertegenwoordiger kan worden. Dit onderwerp lijkt er niet toe te doen, maar het tegendeel is waar. M.i. is de huidige situatie in deze onwenselijk.

VIII. Implementatie

Ten aanzien van de uitvoering en implementatie zijn er nog een aantal stappen te nemen. Hiertoe behoren voorbereiding en implementatie. Hieronder zijn deze stappen aangegeven.

1. Voorbereiding
 - a. Vaststellen stuurgroep, die:
 - i. Een werkplan uitschrijft, waarin alles wordt opgenomen m.b.t. de voorbereiding en uitvoering. Hierin dient het volgende minimaal te worden opgenomen:
 1. Inleiding; *wettelijke basis, eindverantwoordelijke functionaris, algemene aanpak.*
 2. Doel; *beschrijving van maatregelen, overzicht betrokken instanties. Welke regelgeving blijft gehandhaafd en welke niet. Vaststelling van de hoogte van het basisinkomen en voor welke groepen: kinderen, volwassenen vanaf 18 jaar, afbouw qua inkomen, enz..*
 3. Uitvoering; *verantwoordelijkheden en bevoegdheden, vaststelling organogram, afhandeling niet voorziening zaken, enz.*
 4. Overige bepalingen; *verslaglegging en evaluatie, melding van onrechtmatigheden, onderhoud (de regelgeving dient met regelmaat te worden gecontroleerd op uitwerking en uitvoering, enz.*
 5. Slotbepaling; *inzake eindverantwoording en eindbeslissing.*

Noot: bij het vaststellen van deze belangrijke regelingen, is het m.i. mogelijk bestaande regelgeving te kopiëren en daar waar nodig, aan te passen. Bij de uitvoering van deze regelgeving komt er ongetwijfeld nog meer aan het licht inzake de uitwerking hiervan! Er zal immers sprake zijn van het vaststellen van relevante bijlagen. Bijv. welke bestuursorganen zijn erbij betrokken, enz. Het zal een project zijn dat continue in beweging is en om regelmatige aanpassing zal vragen.
 - ii. De deelnemende instanties inlichten met het verzoek hun eigen taak hierin te omschrijven en deze ter goedkeuring aan te bieden aan de stuurgroep. In deze taak dient het volgende te worden omschreven:
 1. Vaststelling verantwoordelijke functionarissen
 2. Vast stellen van de spelregels, concreet, kort en krachtig samengevat
 3. Duidelijke niet mis te verstane taakomschrijvingen
 4. Vaststellen consequenties mocht er toch iets misgaan
 - b. Alle betrokken instanties:
 - i. Algemene Rekenkamer; financieel plan uitwerken, inzake de verdeling van de beschikbare financiële middelen.
 - ii. Sociale Verzekeringsbank, zorgt voor de uitkeringen (basisinkomen) zoals dat nu het geval is.
 - iii. Pensioenfondsen, zij dienen samen te werken of te worden opgeheven, en als één organisatie verder te gaan.
 - c. In een tijdspad dient het volgende te worden aangegeven:
 - i. Het moment van implementatie en de daadwerkelijke uitvoering.
 - ii. De volgorde van de implementatie.
 - d. Voorlichting uitvoerende instanties:
 - i. Landelijke bestuursorganen

- ii. Provinciaal bestuur
- iii. Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Deze instanties zorgen voor een eenduidige voorlichting aan de betrokken ambtenaren. Zij dienen zich zonder uitzondering dienstbaar op te stellen.

- 2. Implementatie
 - a. Conform de gemaakte afspraken kunnen de gemaakte afspraken in praktijk worden gebracht.
 - b. Alle inwoners inlichten inzake de komende veranderingen.

IX. Conclusie

De 'maatschappij' is blijkbaar niet in staat of misschien zelfs niet van plan een en ander goed te regelen voor ons mensen als belangrijkste deelnemers aan het bestaan op deze aarde. Het gaat nog steeds om economische belangen en alles wat daar volgens onze volksvertegenwoordigers bij hoort. We vinden het op een of andere manier 'normaal' dat er zo'n groot verschil zijn tussen de verschillende levens, die wij als mensen op deze aarde leven.

Maar het omgekeerde zou het geval moeten zijn, het is namelijk niet 'normaal' dat er zoveel mensen een belabberd leven leiden.

Een land zou zijn kwaliteit moeten meten naar de kwaliteit van leven wat elke mens op haar grondgebied heeft. Helaas is dat niet het geval. Zij die ernaar streven hier verandering in te brengen wacht een grote en belangrijke taak. En gelukkig staan er steeds meer mensen op die niet meer accepteren dat die grote verschillen er zijn.

Vergeet niet dat de mensen, vaak slachtoffer zijn door toedoen van anderen. Bv. een bedrijf dat vaak moedwillig (uit winstbejag en andere ontoelaatbare praktijken) failliet wordt verklaard en de werknemers op straat komen te staan.

Een basisinkomen is een kleine, maar goede ontwikkeling binnen dit inzicht, het is een begin. Een begin naar een zekere kwaliteit van leven voor iedereen, zodat onze kinderen en hun ouders het leven krijgen en mogen leven zoals dat in de oorsprong van het bestaan de bedoeling is.

Leven in de vreugde van het leven, dankbaar naar het bestaan, en dankbaarheid dat we met zijn allen hier op deze aarde mogen zijn.

Ik vertrouw er op dat we met zijn allen tot dit inzicht zullen komen.

Misschien ben ik te ambitieus, gelet op de hoogdravende wereld-ideeën, maar laten we dan in elk geval op nationaal niveau de zaak oppakken. Een basisinkomen, mag niet leunen op persoonlijke voor- en tegenstanders, of de identiteit van een politieke partij. Het is uitvoerbaar, gewoon willen en doen, het moet er gewoon komen.

Het dient het uitgangspunt te zijn van elke rekensom die aan het landelijk financiële plan ten grondslag ligt. Het is een kwestie van zien en doen, niks meer en niks minder. Het is uitvoerbaar!

En zeer van belang: niemand van de betrokken bestuurders, medewerkers en uitvoerders mag tegenvallen, zij dienen betrokken te zijn en hun uiterste best te doen om deze belangrijke verandering in onze financiële inzichten te doen slagen. Het basisinkomen is noodzakelijk en haalbaar.

Nawoord

Wat is het perspectief: mensen hebben angst voor verlies van: controle, baan, relatie, inkomen, veiligheid en zekerheid. Deze angsten kunnen we wegnemen door goede afspraken en regelingen. Dit is noodzakelijk, maar a.u.b. niet teveel geregeld. Het dient eenvoudig en krachtig te zijn.

Waar het om gaat is dat we een wereld creëren waarin elk mens ongeacht zijn achtergrond een goed en fatsoenlijk leven kan leiden en leven. Het is echt de bedoeling dat je vooral geniet van wat ons, als bewoners van deze prachtige planeet, wordt geboden.

Werken is een groot goed, maar in onze maatschappij gelden nog meer zaken van belang, zoals onze eigen bijzondere kwaliteiten en de menselijke sociale aspecten?!

Wat vroeger is gebeurd m.b.t. het uitbuiten en leegroven van gebieden op de wereld terwijl daar mensen leefden, verovering en annexatie of erger, heeft nog niet zo veel veranderd in ons beleid. Het lijkt of de les niet geleerd wil worden. M.i. zijn we geworden tot een moderne slavernij, waarin ik durf te stellen dat er sprake is van algemene onderdrukking, en dat moeten we niet willen.

Een mens floreert het best als hij zich goed voelt, hier hoort uitbuiting niet bij. Laat eenieder zijn kwaliteiten leven en uitwerken, zorg voor vreugde in plaats van boosheid en verzet. Dat is allemaal niet zo moeilijk, waardeer elkaar voor wat hij doet en heb respect voor alles wat is. Ban onderdrukking uit en zorg voor economische rechtvaardigheid!

Daar tegenover staat dat we ook geen zaken moeten opeisen die de balans de andere kant op laten gaan! Als je gezond verstand vanuit je hart laat zegevieren, blijven we allemaal tevreden.

Vergeet niet dat alles wat er in deze wereld is ontstaan door toedoen van mensen, is bedacht en verzonnen!

Wat blijft is ons recht op vrijheid en gelijkheid.